

**Jilid II
Bil. 21**

**Hari Jumaat
7hb Disember, 1984**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA

SENATE

PARLIMEN KEENAM

Sixth Parliament

PENGGAL KEDUA

Second Session

KANDUNGANNYA

PENGUMUMAN TUAN YANG DI-PERTUA:

Perutusan daripada Dewan Rakyat [Ruangan 2745]

URUSAN MESYUARAT [Ruangan 2746]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 2746]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1985 [Ruangan 2780]

MALAYSIA

PARLIMEN KEENAM – DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI ISMAIL KHAN, P.M.N., P.S.M., P.N.B.S.,
B.K.T., P.P.T. (Dilantik)

- “ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DR MOHAMAD YUSOF BIN HAJI MOHAMAD NOOR, J.M.N., S.M.T., P.P.T. (Dilantik)
- “ Timbalan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO SULAIMAN BIN NINAM SHAH, P.S.M., S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N., B.S.I., P.I.S., J.P. (Dilantik)
- “ TUAN ABDUL GHANI BIN HAJI OTHMAN (Dilantik)
- “ LT. KOL. (B) ABDUL HAMID BIN IBRAHIM, S.M.S., K.M.N., P.I.S. (Dilantik)
- “ TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN HAJI LATIF (Dilantik)
- “ TUAN HAJI ABDUL JALIL BIN ABDUL RAHMAN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Dilantik)
- “ TUAN HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI ABU SAMAH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- “ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN HAJI ABU BAKAR, A.M.N. (Dilantik)
- “ TOH MUDA DR ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN, P.C.M. (Dilantik)
- “ TUAN HAJI ABU BAKAR BIN LAJIM (Dilantik)
- “ TUAN AHMAD BIN OTHMAN, B.M.S., A.M.K., A.M.N., P.J.K. (Kedah)
- “ DATUK ABANG HAJI AHMAD URAI BIN DATU HAKIM ABANG HAJI MOHIDEEN (Sarawak)
- “ TUAN ALEXANDER Y. L. LEE (Dilantik)
- “ TUAN HAJI ARIFFIN BIN HAJI SALLEH, K.M.N., S.M.K. (Dilantik)
- “ TUAN FADZIL BIN MAHMOOD, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Perlis)
- “ DATO S. GOVINDARAJ, D.P.M.S., K.M.N., P.P.N., P.P.T., J.P. (Dilantik)
- “ PUAN HAJJAH HABIBAH BINTI ABDUL GHANI, K.M.N., A.M.P., A.M.N., P.J.K. (Pahang)
- “ PUAN HAFSAH BINTI OTHMAN (Dilantik)
- “ PUAN HASANAH BINTI HAJI MOHD. KASSIM (a/ HASANAH FATIMAH BINTI HAJI MOHD. KASSIM, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Terengganu)
- “ TUAN HASSAN BIN NAM (Dilantik)
- “ TUAN HAJI HUSSEIN BIN AHMAD (Dilantik)
- “ TUAN HAJI IBRAHIM BIN HAJI UJANG (Negeri Sembilan)
- “ TUAN IBRAHIM BIN SALLEH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- “ DATUK ISHAK BIN ABDUL RAHMAN, D.S.P.N., A.M.N., P.J.K. (Pulau Pinang)
- “ TUAN JAAFAR BIN HARUN (Dilantik)

Yang Berhormat DATUK JAMES BERNARD WILLIE, P.G.D.K. (Sabah))

- „ PUAN SRI JANAKI ATHI NAHAPPAN, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- „ TUAN R. M. JASNI, B.K. (Dilantik)
- „ DATO KAMARUZAMAN BIN AHMAD (Dilantik)
- „ TUAN KEE YONG WEE (Wilayah Persekutuan)
- „ TUAN KENNETH KENYAN ANAK TEMENGGONG KOH, K.M.N., J.B.S. (Sarawak)
- „ DATO KHOO KAY POR, D.M.P.N., J.M.N., J.P. (Pulau Pinang)
- „ TUAN KUAN PENG SOON @ KUAN PENG CHING (Perak)
- „ TUAN K. KUMARAN, K.M.N., P.M.P., P.P.T., J.P. (Dilantik)
- „ TUAN HAJI LATIP BIN HAJI DRIS, P.B.S. (Dilantik)
- „ TUAN LIM KEAN SIEW (Dilantik)
- „ CIK LIM SEAN LEAN @ LIM HIANG NAI, K.M.N. (Dilantik)
- „ DATUK LOH FOOK YEN, D.S.I.J., P.P.N., P.I.S. (Dilantik)
- „ TUAN LOO SWEE MOK, A.M.N., P.P.N. (Pahang)
- „ TUAN HAJI MOHAMED BIN YAHYA, P.I.S., B.S.I., A.M.N. (Johor)
- „ DATUK HAJI MOHD. DIN BIN JAAFAR, P.G.D.K., A.D.K., B.K. (Dilantik)
- „ TUAN HAJI MOHD. NOOR BIN HAJI ABDULLAH (Kelantan)
- „ TUAN MOHD. NOOR BIN BEDAH, P.J.K., P.J.B. (Perlis)
- „ TUAN MOHD. YUSOFF BIN KASSIM (Perak)
- „ TUAN MOHD. YUSOFF @ YUSOF HAJI MD. NOR (Kelantan)
- „ TUAN NASIR BIN HAJI MANAP, A.M.N., P.J.K. (Melaka)
- „ PUAN NEN ABIDAH BINTI ABDULLAH, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik)
- „ TUAN NG AH POI, P.P.N., J.P. (Melaka)
- „ TUAN NYANAPANDITHAN (Selangor)
- „ TUAN PARAMJIT SINGH (Dilantik)
- „ DATO G. PASAMANICKAM, S.P.M.J., D.P.M.J., D.S.I.J., P.I.S., B.S.I., J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik)
- „ PUAN ROKIAH @ MAIMUN BINTI ZAINUDDIN, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- „ TUAN SALLEH BIN KASSIM, A.M.T., A.M.N., P.J.K. (Terengganu)
- „ TAN SRI C. SELVARAJAH, P.S.M. (Dilantik)
- „ TUAN HAJI SHAHAROM BIN HAJI MASSOM, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- „ TUAN STEPHEN TIMOTHY WAN ULLOK (Dilantik)
- „ TUAN TAN CHANG SOONG, A.M.N. (Dilantik)
- „ TUAN TAY CHEE KING, K.M.N., B.S.I., P.I.S., A.M.N., J.P. (Johor)
- „ TUAN D. P. VIJANDRAN (Dilantik)
- „ TUAN WONG YAU KET (Sabah)
- „ DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI YAHYA (Selangor)

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Ahmad Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Haji Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Haji Ahmad bin Buntu

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Jumaat, 7hb Disember, 1984

Mesyuarat dimulakan pada pukul 3.00 petang

DOA

*(Tuan Yang di-Pertua mempengerusikan Mesyuarat)*PENGUMUMAN TUAN
YANG DI-PERTUAPERUTUSAN DARIPADA DEWAN
RAKYAT

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu Perutusan daripada Dewan Rakyat yang meminta Dewan Negara mempersetujukan Rang Undang-undang yang telah diluluskan oleh Dewan tersebut.

Saya jemput Setiausaha membaca Perutusan itu sekarang.

(Setiausaha membacakan Perutusan)

“6hb Disember, 1984

Tuan Yang di-Pertua Dewan Negara,

Dewan Rakyat telah meluluskan Rang Undang-undang yang berikut dan meminta Dewan Negara mempersetujukannya.

1. Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1983 dan 1984);
2. Rang Undang-undang Kewangan;
3. Rang Undang-undang Cukai Pemindahan Syer (Syarikat Berasaskan Tanah); dan
4. Rang Undang-undang Takaful.

Yang ikhlas,

t.t

YANG DI-PERTUA DEWAN RAKYAT.”

URUSAN MESYUARAT

Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr. James P. Ongkili): Tuan Yang di-Pertua, saya akan mencadangkan supaya Rang Undang-undang yang tersebut di dalam Perutusan ini dibacakan kali yang kedua dan ketiganya dalam mesyuarat ini:-

1. Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1983 dan 1984);
2. Rang Undang-undang Kewangan;
3. Rang Undang-undang Cukai Pemindahan Syer (Syarikat Berasaskan Tanah); dan
4. Rang Undang-undang Takaful.

Tuan Yang di-Pertua: Baiklah.

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAANKEMASUKAN WARGANEGARA
ASING - KEGIATAN SINDIKET

1. Tuan Haji Shaharom bin Haji Maasom minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada benar bahawa ada sindiket di dalam dan diluar negeri yang mengatur kemasukan warganegara asing ke negara ini untuk tujuan mengemis dan pelacuran; jika benar, nyatakan:

- (a) sejak bila sindiket-sindiket ini menjalankan operasinya;
- (b) jumlah orang yang terlibat dalam sindiket itu dan negeri asal mereka;
- (c) jumlah ahli sindiket yang telah

ditangkap dan hukuman yang dijatuhkan kepada mereka; dan

- (d) negara-negara asal pendatang yang diseludup masuk, jumlah mereka yang ditangkap dan tindakan yang telah diambil terhadap mereka.

Timbalan Menteri Kerjaraya (Tuan Zainal Abidin bin Zin): Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menjawab bagi pihak Menteri Dalam Negeri.

Kementerian Dalam Negeri tidak sedar adanya sindiket di dalam dan di luar negara yang mengatur kemasukan warganegara asing ke negara ini untuk tujuan-tujuan tertentu seperti mengemis dan sebagainya. Namun demikian, Kementerian Dalam Negeri sentiasa berwaspada dan mengambil tindakan yang sewajarnya untuk mengesan kemasukan wujudnya kumpulan-kumpulan tidak bertanggungjawab yang terlibat dalam kegiatan-kegiatan yang bertentangan untuk undang-undang Kerajaan Malaysia.

Untuk maklum Dewan yang mulia ini, warganegara asing yang memasuki secara sah telah didapati melakukan sesuatu yang bertentangan dengan tujuan lawatan mereka kemudiannya, sebagai contoh seorang pelawat sosial didapati mengemis atau bekerja setelah mereka berada di negara ini, dalam keadaan ini, Tuan Yang di-Pertua, seorang pelawat sosial itu melakukan kesalahan yang boleh diambil tindakan undang-undang. Mereka boleh didakwa di mahkamah dan jika sabit kesalahan mereka warganegara asing itu boleh didenda tidak lebih \$2,000 atau dipenjarakan tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya sekali. Mereka juga akan diusir keluar dari Malaysia.

KEDUDUKAN NILAI RINGGIT MALAYSIA

2. Tuan Mohd. Yusoff bin Kassim minta Menteri Kewangan menyatakan

mengapa baru-baru ini nilai wang ringgit Malaysia tidak stabil tetapi nilai wang ringgit negara jiran Singapura dan Brunei tidak jejas.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Dr Tan Tiong Hong): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya telah menerima beberapa soalan berkenaan kedudukan ringgit iaitu soal turun nilai ringgit berbanding dengan dollar Singapura dan dollar Brunei, krisis kejatuhan nilai ringgit dalam bulan Oktober dan juga tindakan-tindakan yang diambil oleh Kerajaan untuk menstabilkan nilai ringgit. Soalan-soalan ini dikemukakan oleh:

1. Yang Berhormat Tuan Mohd. Yusoff bin Kassim, bertarikh hari ini iaitu 7hb Disember, 1984 dan 13hb Disember, 1984;
2. Yang Berhormat Dato G. Pasamanickam, soalan No. 8 pada hari ini;
3. Yang Berhormat Tuan K. Kumaran bertarikh 20hb Disember, 1984; dan
4. Yang Berhormat Datuk Abang Haji Ahmad Urai bin Datuk Hakim Abang Haji Mohideen bertarikh 21hb Disember, 1984.

Tuan Yang di-Pertua, oleh itu saya memohon izin untuk menggunakan masa menjawab soalan dari Yang Berhormat Tuan Mohd. Yusoff bin Kassim untuk menjawab lain-lain soalan dari Yang Berhormat-Yang Berhormat yang saya nyatakan di atas. Ini adalah kerana soalan yang dikemukakan adalah berkaitan antara satu sama lain. Dengan memberi jawapan terus ini adalah diharap Ahli-ahli Dewan yang mulia ini mendapat gambaran yang jelas dan nyata dengan kedudukan nilai ringgit.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum tahun 1975 nilai ringgit adalah sama dengan dollar Singapura kerana kedua-dua mata wang ini adalah terikat kepada Pound Sterling dan seterusnya dalam bentuk nilai emas. Tetapi pada bulan

September, 1975 Kerajaan Malaysia memutuskan untuk menyebut nilai ringgit dalam bentuk sekumpulan perwakilan matawang rakan-rakan perdagangan utama Malaysia.

Tindakan mengapungkan ringgit ini adalah selaras dengan perkembangan yang berlaku di dalam sistem matawang antarabangsa iaitu negara-negara antarabangsa telah memberhentikan amalan mengikat nilai matawang berasaskan emas. Oleh kerana sistem mengapungkan nilai ringgit dengan sekumpulan perwakilan matawang maka sudah tentulah nilai ringgit tidak static, ia akan berubah mengikut perkembangan penawaran dan permintaan di pasaran pertukaran matawang selaras dengan kedudukan ekonomi negara.

Di samping itu, oleh kerana lain-lain negara mengamalkan dasar ekonomi yang berlainan dan berbeza sudah tentulah ia mempunyai pengaruh yang berlainan juga terhadap matawang-negara-negara itu. Oleh itulah kita tidak boleh melihat nilai ringgit sentiasa sama dengan nilai dollar Singapura dan Brunei.

Tuan Yang di-Pertua, nilai ringgit Malaysia adalah cukup stabil pada keseluruhannya jika dibandingkan dengan matawang lain-lain matawang negara-negara dagangan utama Malaysia. Turunkan nilai ringgit Malaysia jika dibandingkan dengan satu satu matawang tidaklah boleh diambil sebagai petunjuk kelemahan nilai ringgit pada keseluruhannya. Ini adalah kerana nilai ringgit tidak lagi diikatkan kepada nilai satu-satu matawang seperti yang saya sebutkan tadi, malah nilai ringgit adalah diapungkan di pasaran berasaskan nilai perkumpulan perwakilan matawang. Oleh itu, kekuatan ringgit mestilah dilihat dari segi naik turunnya dibandingkan dengan kumpulan matawang ini dan tidak kepada hanya satu-satu matawang-matawang sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana

negara kita mengamalkan sistem mengapungkan nilai ringgit berasaskan sekumpulan perwakilan matawang, adalah perlu kita memilih satu matawang bagi menentukan nilai ringgit dalam bentuk 'sekumpulan matawang'. Untuk tujuan ini, Malaysia telah menggunakan dollar Amerika Syarikat sebagai 'matawang campur tangan'nya. Ini bermakna pada praktiknya Bank Negara boleh sekiranya ia mahu, secara langsung menentukan nilai ringgit berbanding dengan dollar Amerika Syarikat pada bila-bila masa. Oleh itu, tidak hairanlah jika didapati pertalian antara ringgit dengan dollar Amerika Syarikat adalah rapat.

Di dalam keadaan ini krisis ringgit pada 5hb Oktober baru-baru ini adalah timbul apabila pasaran pertukaran asing di Kuala Lumpur mengalami tekanan spekulasi yang hebat berpunca daripada apa yang akhirnya hanyalah merupakan khabar angin yang tidak berasaskan sama sekali mengenai nilai ringgit. Di kemuncak kehebatan khabar angin ini ringgit telah turun nilai sebanyak 2.1% terhadap dollar Amerika Syarikat dan 1.8% terhadap dollar Singapura. Ini adalah satu perubahan yang sederhana jika dibandingkan dengan matawang-matawang lain. Kerajaan melalui Bank Negara telah mengambil tindakan campur tangan tepat pada waktunya untuk mengurangkan turun naik yang runcing dan mengekalkan keadaan yang sempurna dalam pasaran matawang.

Oleh kerana tindakan tegas ini pada akhir hari tersebut turun nilai ini telah dikurangkan sebanyak 1% sahaja. Spekulator-spekulator terperangkap dalam keadaan ini terpaksa membayar kadar faedah yang terlalu tinggi untuk mendapatkan semula ringgit yang mulanya mereka tidak mempunyai.

Saya gembira memberitahu Dewan ini bahawa pada keseluruhannya ringgit terus kekal stabil. Sehingga akhir bulan

Oktober, sungguhpun mendapati aktiviti spekulasi yang rancak, ringgit pada keseluruhannya telah naik nilai sebanyak 1.4% terhadap paras pada akhir tahun 1983. Dalam 10 bulan pertama tahun ini, Tuan Yang di-Pertua, ringgit telah mencatatkan kadar naik nilai sebanyak 16.4% terhadap Pound Sterling, 2.7% berbanding dengan Yen Jepun, 8.4% berbanding dengan Deutschemark. Walau bagaimanapun, terhadap dollar Amerika Syarikat dan Singapura ringgit telah turun nilai sebanyak 2.7% dan 1.2% masing-masing.

Sukalah saya menekankan di sini sekali lagi bahawa dalam satu sistem di mana ringgit dibiarkan terapung berbanding dengan sekumpulan perwakilan matawang-matawang utama, kita tidak dapat mengelak dari melihat ringgit, pada mana-mana satu masa menjadi kukuh terhadap sejenis matawang tetapi pada ketika yang sama lemah terhadap sejenis matawang lain kerana matawang-matawang ini juga dibiarkan terapung antara satu sama lain.

Tuan Yang di-Pertua, kekukuhan atau kelemahan ringgit berbanding dengan mana-mana matawang asing selain daripada dollar Amerika Syarikat mencerminkan bukan sahaja kedudukan ringgit tetapi juga kedudukan lain-lain matawang berbanding dengan dollar Amerika Syarikat. Ahli-ahli Yang Berhormat patutlah sedar bahawa di Malaysia nilai ringgit berbanding dengan mana-mana matawang asing tidak dapat ditentukan dari satu matawang sahaja sama ada oleh Bank Negara atau bank-bank perdagangan. Begitu juga dengan nilai dollar Singapura dan Brunei berbanding dengan matawang-matawang ketiga tidak boleh ditentukan secara bebas dan berasingan. Saling bergantung antara matawang-matawang ini ditentukan di pasaran menerusi dollar Amerika Syarikat sebagai pihak ketiga iaitu 'matawang campurtangan' Malaysia. Dalam beberapa bulan ke belakangan ini ke-

kukuhan dollar Amerika Syarikat yang berterusan bererti bahawa secara perbandingan kebanyakan matawang antarabangsa termasuk ringgit adalah lemah. Tidak ada apa yang harus dibimbangkan tentang perkara ini. Buat Malaysia kepentingan utama dasar awam ialah menjamin kestabilan kadar ringgit dalam bentuk sekumpulan perwakilan matawangnya.

Kerajaan sedar betapa pentingnya nilai ringgit distabilkan. Langkah jangka pendek dan panjang telah dan akan terus dilaksanakan bagi mencapai objektif ini.

Tindakan langkah pendek meliputi tindakan campurtangan Bank Negara di pasaran wang, apabila wujud keadaan yang mengancam nilai ringgit di dalam pasaran yang tidak normal, seperti pada bulan Oktober yang lalu.

Kerajaan juga dalam tindakan jangka panjang telahpun melaksanakan dasar-dasar tertentu yang bertujuan memperbaiki kedudukan imbalan pembayaran negara yang tidak secara langsung mempengaruhi nilai ringgit.

Suka saya menarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat tentang kejayaan tindakan jangka panjang yang telah diambil sehingga kini tanda-tanda positif yang menggalakkan ialah pemulihan ekonomi negara yang dapat dilihat dari berkurangnya kurangan dalam akaun semasa imbalan pembayaran.

Pada tahun ini, Tuan Yang di-Pertua, akaun semasa dianggar mencatatkan kurangan sebanyak \$5,213 juta iaitu 7.3% dari keluaran negara kasar. Ramalan ini mungkin dapat dicapai kerana dalam 8 bulan pertama tahun ini akaun perdagangan telah mencapai lebihan sebanyak \$3,231.7 juta berbanding dengan lebihan \$576.4 juta dalam tempoh yang sama tahun 1983.

Tuan Jaafar bin Harun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tiadakah cadangan Kerajaan ataupun

langkah-langkah Kerajaan sama ada jangka panjang atau jangka pendek untuk menyamakan nilai wang kita Malaysia ini dengan wang Singapura, maknanya jikalau \$1 wang kita ditukar dengan \$1 wang Singapura boleh bersamaan harganya, kerana sekarang ini kita dapati kurang, jadi tidak adakah Kerajaan atau langkah-langkah Kerajaan untuk masa hadapan?

Dato Dr. Tan Tiong Hong: Tuan Yang di-Pertua, kedudukan nilai ringgit Malaysia, tadi saya telahpun sebutkan iaitu satu gambaran bukan hanya kedudukan ekonomi kita, tetapi juga adalah gambaran aspek macronya iaitu kedudukan ekonomi global dan oleh sebab wang ringgit Malaysia tidak diikat dengan sesuatu matawang, oleh kerana itulah tidak ada langkah-langkah yang boleh diambil untuk mengikat nilai wang Singapura sehingga nilai wang Singapura adalah sama dengan wang ringgit Malaysia. Barangkali mengikut kedudukan ekonomi, pada satu hari kita akan ada satu keadaan di mana wang dollar Singapura akan dapat nilai yang sama dengan ringgit Malaysia. Tetapi ini bukan disebabkan tindakan yang kita ambil terus untuk menjadikan keadaan ini, tetapi kalau ini terjadi ialah oleh kerana keadaan ekonomi yang keseluruhannya (global economy) yang membuat begitu.

Toh Muda Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan.

Yang pertama, oleh kerana sebelum tahun 1975 dahulu matawang Malaysia lebih stabil dengan kita saingan ringgit dengan Sterling Pound dan emas kalau berbanding disaingan dengan kumpulan perwakilan matawang negara-negara asing seperti sekarang. Maka tidakkah pihak Kerajaan ingin memindah balik semula seperti sebelum tahun 1975 agar ringgit kita lebih stabil lagi?

Keduanya, saya ingin tanya Timbalan Menteri yang berkenaan,

adalah kemungkinan ringgit Malaysia akan divaluekan, dengan izin.

Dato Dr Tan Tiong Hong: Tuan Yang di-Pertua, saya tadi telahpun sebutkan bahawa wang ringgit Malaysia tidak bersamaan nilai dengan wang dollar Singapura atau Brunei, bukan oleh sebab wang ringgit tidak stabil.

Saya ingin menegaskan sekali lagi oleh kerana sebelum tahun 1975 walaupun wang ringgit diikat dengan nilai matawang berasaskan emas, bukan oleh kerana dibuat begitu nilai ringgit adalah lebih stabil dari sekarang.

Mengikut keadaan dengan izin, global economic practice sekarang sudah banyak negara-negara telah tidak mengikat matawang mereka dengan nilai matawang berasaskan emas dan mereka pun bersama-sama dengan Malaysia menggunakan sistem di mana wang ringgit kita adalah dicampur di dalam sekumpulan wang asing, dengan izin, to find its own level dengan cara ini.

Untuk menjawab soalan kedua, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Kewangan pun telah beberapa kali memberi statement mereka berkenaan dengan khabar angin yang tidak berasas langsung mengenai devaluation dan jaminan inipun telah diberi beberapa kali di dalam Dewan Negara dan juga di luar Dewan dan sekali lagi bagi pihak Kerajaan, saya memberi jaminan bahawa ringgit Malaysia tidak akan didevalue.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Alexander Y.L. Lee.

Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, Soalan No. 3.

PAS KERJA/PAS PENGGAJIAN PEKERJA ASING

3. Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh (di bawah S.O. (23(2))) minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa Kementerian telah enggan membaharui permit-

permit kerja kepada orang-orang asing yang memegang jawatan-jawatan penting yang telah diluluskan dalam syarikat-syarikat yang mempunyai pelaburan asing yang banyak; jika ya, sama ada perkara ini akan melemahkan minat pelaburan asing di negara ini.

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya sekali lagi menjawab bagi pihak Menteri Dalam Negeri.

Kementerian Dalam Negeri tidak ada mengeluarkan permit kerja kepada orang asing yang bekerja di Malaysia. Kementerian Dalam Negeri mengeluarkan pas kerja di negeri Sabah dan pas penggajian kepada pekerja asing yang bekerja di negeri-negeri lain di Malaysia ini. Permit kerja dikeluarkan oleh Kementerian Buruh kepada penduduk tetap atau pemegang permit masuk Malaysia yang bekerja di negara ini.

Pada amnya Kementerian Dalam Negeri atau Jabatan Imigresen Malaysia tidak pernah menolak sebarang permohonan untuk membaharui pas kerja atau pas penggajian dari pegawai dagang yang telah dibenarkan menyandang jawatan yang diiktiraf sebagai jawatan penting dalam sesebuah syarikat.

Permohonan untuk membaharui pas kerja atau pas penggajian dari pegawai dagang yang mengisikan jawatan penting dalam syarikat hanya ditolak sekiranya pegawai dagang berkenaan melakukan kesalahan di bawah undang-undang Malaysia atau mendapat permit masuk.

PROJEK SANG KANCIL DI LABUAN

4. Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan sama ada Menteriannya bercadang melaksanakan projek Sang Kancil bagi Wilayah Persekutuan Labuan.

Menteri Wilayah Persekutuan (Dato Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang

di-Pertua, Kementerian Wilayah Persekutuan buat masa ini tidak bercadang untuk melaksanakan Projek Sang Kancil di Labuan, sekurang-kurangnya sehingga tahun 1985. Ini disebabkan kekurangan tenaga mahir atau pakar-pakar dalam bahagian ini.

Walau bagaimanapun, Kementerian ini tidak menolak kemungkinan jangka panjangnya kelak apabila terdapat segala kemungkinan kejayaan projek ini di Wilayah Persekutuan Labuan. Pada dasarnya sebelum projek ini dilaksanakan kajian-kajian keperluan harus dijalankan terlebih dahulu seperti sambutan dan faktor-faktor sosial yang berkaitan.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri Wilayah Persekutuan, Projek Sang Kancil ini berapakah jumlah yang telah diadakan di Wilayah Persekutuan ini, projek-projek yang ada.

Di sini juga saya ingin bertanya bagaimanakah kejayaan yang telah dicapai oleh projek ini?

Dato Shahrir bin Abdul Samad: Persekutuan mana itu?

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Kejayaan segala-galanya tentang projek yang telah dijalankan sekarang ini di Wilayah Persekutuan sama ada dari segi tukang tangan, hasil kanak-kanak, belajar dan seterusnya.

Dato Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur sebanyak 20 tempat telah menikmati rancangan atau Projek Sang Kancil. Hasil daripada Projek Sang Kancil ini kita telah lihat bahawa dari segi kesihatan ibu, dari segi kesihatan anak dan juga dari segi penerimaan kanak-kanak terhadap pendidikan dan bimbingan yang tersusun dan teratur begitu baik sekali. Dan juga melalui projek-projek tambahan pendapatan kita juga melihat perubahan sikap di kalangan ibu-ibu atau kumpulan wanita bahawa mereka lebih

lagi merasakan bahawa apa sahaja yang boleh diusahakan oleh mereka mempunyai nilai di pasaran di Kuala Lumpur ini.

TOL DI LEBUHRAYA BUKIT KAYU HITAM – BUTTERWORTH

5. Tuan Ahmad bin Othman minta Menteri Kerjaraya menyatakan sama ada Kerajaan bercadang hendak membina tol di Lebuhraya Bukit Kayu Hitam – Butterworth, jika ya, nyatakan sama ada Kerajaan sudah berunding dengan Kerajaan Negeri mengenainya supaya tidak timbul perkara yang berlaku di negeri Johor, dan nyatakan juga jangka perolehan kewangan dari kutipan tol pada satu tahun di Lebuhraya itu.

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang di-Pertua, Lebuhraya Bukit Kayu Hitam – Butterworth adalah merupakan sebahagian daripada sistem Lebuhraya Tol Utara – Selatan yang kuasa membina dan mentadbirnya adalah di bawah Lembaga Lebuhraya Malaysia. Oleh hal yang demikian itu, memanglah ada di dalam rancangan Lembaga Lebuhraya Malaysia untuk memungut tol di sektor Lebuhraya Bukit Kayu Hitam dan Butterworth ini. Masanya belum lagi tiba bagi Lembaga Lebuhraya Malaysia untuk memungut tol di sektor Lebuhraya Bukit Kayu Hitam dan Butterworth pada masa ini. Saya yakin persoalan yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat mengenai perundingan dengan Kerajaan negeri, sebenarnya telah ada kita jalankan dan dalam pengetahuan, khususnya Pengerusi Jawatankuasa JKR Negeri Kedah dan begitu juga Setiausaha Kerajaan Negeri Kedah.

Anggaran jumlah kutipan tol di sektor Lebuhraya Bukit Kayu Hitam – Butterworth ini adalah sebanyak lebih kurang dalam anggaran kita \$6.5 juta setahun.

ISU ANTARTIKA

6. Tuan Fadzil bin Mahmood minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (i) sikap Kerajaan mengenai Amerika Syarikat yang tidak bersetuju dengan isu Amerika sebagai kawasan warisan bersama manusia sejagat; dan
- (ii) usaha-usaha Kementerian Luar bagi meyakinkan lagi Amerika Syarikat di atas isu Antartika ini.

Timbalan Menteri Luar Negeri (Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir): Tuan Yang di-Pertua, sungguhpun Amerika Syarikat tidak begitu bersetuju dengan pendirian Malaysia bahawa masyarakat antarabangsa mempunyai kepentingan sah di Benua Antartika, kita akan meneruskan inisiatif kita mengenai isu Antartika ini.

Dalam konteks ini kita akan memajukan pendirian kita ini secara berhati-hati dan penuh berwaspada supaya sebarang keputusan atau resolusi dapat diperolehi secara 'consensus' seboleh-bolehnya. Kita percaya bahawa semakin kerap perkara ini dibincangkan di Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu, maka semakin cerah perospeknya untuk mencapai satu persefahaman antarabangsa mengenainya.

Berdasarkan kepada anggapan ini Malaysia telah mengusulkan satu resolusi dalam Sesi ke 39 Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu yang baru ini supaya soal Antartika dimasukkan semula sebagai satu perkara dalam agenda Sesi ke 40 Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu tahun hadapan.

CAMPURTANGAN KUASA ASING DI AFGHANISATN

7. Puan Nen Abidah binti Haji Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan sikap negara kita terhadap gesaan campurtangan bersenjata kuasa-kuasa asing terhadap hal ehwal Afghanistan.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, Malaysia menentang dan mengutuk dengan sekeras-kerasnya campurtangan kuasa-kuasa asing di dalam hal ehwal dalam kedaulatan sesebuah negara. Begitu

juga dengan campurtangan Soviet Union di Afghanistan yang mencerobohi kedaulatan dan kemerdekaan negara tersebut sentiasa mendapat kecaman yang keras dari Malaysia dan bersama-sama dengan negara-negara lain yang mendesak supaya Soviet Union berundur dari Afghanistan. Tindakan Soviet Union ini menunjukkan keangkuhannya dengan sikap 'adventurist' dan 'expansionist' dengan izin, tanpa mengindahkan langsung undang-undang dan peraturan serta desakan masyarakat antarabangsa.

Perjuangan rakyat Afghanistan untuk membebaskan negara mereka dari pendudukan serta penjajahan haram dan penindasan tentera Soviet Union sentiasa mendapat sokongan dan bantuan dari kita. Di samping itu, kita juga menyokong langkah-langkah yang sedang diambil oleh Bangsa-bangsa Bersatu untuk mendapatkan pengunduran tentera-tentera Soviet Union dari Afghanistan melalui penyelesaian politik dan cara perundingan. Kita juga menyokong sepenuhnya seruan-seruan yang dibuat oleh Persidangan Pertubuhan Negara-negara Islam dan Pergerakan Negara-negara Berkecuali yang mendesak supaya Soviet Union segera berundur dari Afghanistan tanpa syarat dan rakyat Afghanistan diberikan kebebasan untuk menentukan nasib mereka sendiri.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya suka bertanya kepada Timbalan Menteri Luar Negeri, setakat ini apakah bantuan-bantuan material yang telah diberikan oleh Negara-negara Pertubuhan Islam dan juga adakah merupakan senjata dan makanan kerana rakyat Afghanistan ini telah banyak mendapat simpati daripada Negara-negara Islam, di tiap-tiap kali persidangan hanya sokongan moral, simpati dan sebagainya tetapi memberikan sokongan secara kenyataan itu tidak ada. Jadi apakah bantuan keseluruhannya daripada

Negara-negara Islam kepada rakyat Afghanistan supaya mengusir Soviet Russia kerana Russia ini telah menggunakan sistem penaklukan abad yang ke 20, cara penaklukan yang dibuatnya ke atas Afghanistan dan juga cara Russia untuk menakluki di Asia Tenggara ini dengan cara menaruh di pasukan depannya itu seperti Vietnam dan Kampuchea yang ada sekarang. Jadi saya minta kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, memanglah sedikit sebanyak saya setuju dengan pendapat yang telahpun diberikan oleh Ahli Yang Berhormat tadi, tetapi namun demikian saya ingin menyatakan bahawa pelarian Afghanistan yang sekarang tinggal di luar bolehlah dikatakan salah satu terbesar dalam sejarah dunia, iaitu hampir 3 juta pelarian yang duduk di Pakistan sahaja dan 1 juta lagi lebih kurang di Iran dan kebanyakan bantuan-bantuan peri kemanusiaan (humanitarian aid) adalah diberi oleh negara-negara Islam, di samping pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.

Mengenai soal bantuan senjata, pada masa ini saya rasa pihak Mujahiddeen tidak begitu memerlukannya sebab mereka cukup senjata yang kebanyakannya diperolehi dari musuhnya sendiri. Jadi pejuang-pejuang Afghanistan ini adalah berlainan sedikit dari setengah-setengah pejuang yang terdapat di tempat-tempat lain kerana memang mereka telahpun sekali lagi membuktikan bahawa mereka adalah merupakan satu bangsa yang benar-benar berani untuk memperjuangkan ataupun mempertahankan nasib mereka. Insya Allah, dari semasa ke semasa soal bantuan tambahan itu sudah tentu akan dirundingkan oleh negara-negara Islam.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya minta Yang Berhormat Timbalan Menteri menjelaskan satu sahaja,

apakah bantuan Malaysia kepada pejuang-pejuang Mujahiddeen?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak ada angka tepat, tetapi pihak Malaysia sudahpun memberi berbagai-bagai bantuan keperimanusiaan kepada pelarian Afghanistan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Dato' G. Pasamanickam.

Dato S. Govindaraj: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan ke 8.

NILAI RINGGIT MALAYSIA

8. Dato S. Govindaraj (*di bawah S.O. 23(2)*) minta Menteri Kewangan menyatakan sebab-sebab mengapa Kerajaan tidak mengambil langkah-langkah yang positif bagi mempertahankan kedudukan nilai mata wang kita yang semakin turun nilainya di Singapura.

Dato Dr. Tan Tiong Hong: Tuan Yang di-Pertua, tadi saya telah memohon keizinan menjawab bersama-sama dengan soalan ke 2.

BANJIR DI JALAN PANTAI HALT, KUALA LUMPUR

9. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan sama ada satu kajian telah dibuat mengenai sebab-sebab mengapa banjir selalu berlaku di Jalan Pantai Halt, Kuala Lumpur, jika belum, nyatakan bila kajian akan dibuat dan tindakan yang akan diambil untuk memperbaiki keadaan tersebut.

Dato Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, dari kajian yang dibuat untuk menentukan sebab-sebab kawasan Pantai Halt selalu banjir, adalah didapati bahawa keupayaan Sungai Kelang tidak cukup untuk menampung aliran sungai pada masa banjir. Masalah banjir ini dijadikan lebih buruk oleh kerana sebahagian besar Kampung Pantai Halt terletak di tepi sungai di kawasan yang rendah.

Di bawah Rancangan Tebatan Banjir Kuala Lumpur yang meliputi seluruh kawasan Wilayah Persekutuan, kerja-kerja jangka panjang dan jangka pendek sedang dijalankan mengatasi masalah banjir. Kerja-kerja jangka panjang termasuk pembinaan empangan-empangan di hulu sungai untuk menakung air banjir dan kerja-kerja menyalurkan Sungai Kelang.

Pada masa ini kerja pembinaan empangan Sungai Batu dan peyaluran Sungai Kelang dari pusat bandar sehingga Jambatan Sulaiman sedang dijalankan. Oleh kerana kerja jangka masa panjang tidak dapat dilaksanakan di kawasan Kampung Pantai Halt, tindakan jangka masa pendek ialah dengan mendalamkan Sungai Kelang dari Jambatan Sulaiman sehingga Puchong, sepanjang 6 batu dan ini akan menelan perbelanjaan sebanyak \$800,000.

Walaupun kesan tindakan jangka masa pendek ini kurang memuaskan jika dibandingkan dengan kesan yang boleh diperolehi dari kerja jangka masa panjang, tetapi ia dapat mengurangkan kejadian dan keburukan banjir di Kampung Pantai Halt. Pelaksanaan kerja jangka masa panjang iaitu penyaluran Sungai Kelang daripada Jambatan Sulaiman ke Kampung Pantai Halt dan ke Puchong telah dimasukkan ke dalam cadangan-cadangan bagi Rancangan Malaysia Yang Kelima Anggaran projek ini ialah sebanyak \$32 juta.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar.

Toh Muda Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 10.

MATAPELAJARAN DALAM PEPERIKSAAN SEKOLAH

10. Toh Muda Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan (*di bawah S.O. 23(2)*) minta Menteri Pelajaran menyatakan apa yang dimaksudkan dengan dasar

mengurangkan jumlah matapelajaran dalam peperiksaan sekolah seperti yang telah diumumkan oleh Menteri berkenaan baru-baru ini.

Timbalan Menteri Pelajaran (Datin Paduka Chow Poh Kheng): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pelajaran sedang membuat kajian bagi mencari jalan untuk mengurangkan perkara-perkara yang terkandung dalam kurikulum sekolah. Kementerian saya mahu menentukan perkara-perkara yang asas dan perlu dikekalkan dalam kurikulum dan menggugurkan dan perkara-perkara yang kurang "relevant" supaya pelajaran akademik dan kegiatan ko-kurikulum dapat diperimbangkan dalam sistem pendidikan di negara ini.

TUDUHAN RASUAH DI JPJ

11. Tuan Haji Shaharom bin Haji Maasom minta Menteri Pengangkutan menyatakan sejauh mana benarnya tuduhan rasuah di kalangan anggota Penguatkuasa Jalan yang dibuat oleh Presiden Kesatuan Tuanpunya Lori Malaysia baru-baru ini; jika betul-betul benar, nyatakan tindakan yang telah diambil dan sama ada beliau akan memberi jaminan bahawa pada masa akan datang semua kenderaan barang-barang tidak akan dijadikan mangsa denda oleh lain anggota penguatkuasa pengangkutan jalan.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Puan Hajjah Rahmah binti Othman): Tuan Yang di-Pertua, sukalah saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa tuduhan yang menyatakan ada berlakunya perbuatan rasuah di kalangan pegawai-pegawai penguatkuasa Jabatan Pengangkutan Jalan adalah terlalu umum dan tiada keterangan dan bukti yang cukup. Pihak Badan Pencegah Rasuah (BPR) juga ada menerima maklumat yang sama.

Tuan Jaafar bin Harun: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya nampak seolah-olahnya antara anggota

penguatkuasa jalan dengan Presiden Kesatuan Tuanpunya Lori Malaysia ini semacam telah menjadi persengketaan atau perselisihan faham. Jadi jika benar, apa langkah-langkah Kementerian berkenaan untuk mendamaikan antara kedua-dua belah pihak sebagai menjernihkan suasana yang keruh itu. Jika tidak, apakah pandangan Kementerian berhubung dengan perkara ini?

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, tidak ada perselisihan faham. Masyarakat umum boleh membuat kenyataan-kenyataan, tetapi tuduhan-tuduhan yang mengatakan pegawai-pegawai terlibat dalam rasuah dan sebagainya perlu bukti-bukti yang lengkap dan benar.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya, soal rasuah ini, telahpun pada satu masa, soal lori ini, begitu hebat dalam surat khabar. Saya tidak ingat bilakah tarikhnya tetapi ada suatu masa Kementerian menafikan, kalau tidak silap saya, Yang Berhormat Timbalan Menteri sendiri menafikan rasuah ini tidak berlaku, tetapi kalau tidak silap saya, dua, tiga hari selepas itu Pengarah JPJ menyatakan sebilangan kes rasuah-rasuah sedang diambil tindakan. Manakah yang betul?

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak pernah menafikan berhubung dengan tiadanya rasuah, yang saya nafikan jika saya ingat bahawa senarai nama yang dikatakan itu, iaitu senarai nama pegawai-pegawai yang 10 orang yang kononnya sudah dihantar ke Kementerian saya itu tidak ada saya terima, itu yang saya nafikan.

Berhubung dengan kenyataan yang dibuat oleh Ketua Pengarah JPJ itu, sebenarnya tindakan disiplin yang diambil itu ialah kepada pegawai-pegawai semenjak tahun 1982 hingga 1983.

PENYERTAAN BUMIPUTERA DALAM EKONOMI

12. Puan Hasanah binti Mohd. Kassim minta Perdana Menteri menyatakan sama ada Kerajaan berpuashati dengan kadar peratus penyertaan bumiputera dalam setiap bidang ekonomi sebagaimana yang ada sekarang dan bagaimana pula dengan kajian terhadap pencapaian berhubung dengan Dasar Ekonomi baru (DEB).

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Puan Shariffah Dorah binti Dato Syed Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan soal kadar penyertaan bumiputera dalam bidang-bidang ekonomi sebagaimana yang dinyatakan dalam dokumen Rancangan Malaysia Yang Keempat dan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Keempat, Kerajaan menganggap bahawa tahap pencapaian dalam dekad pertama DEB adalah memuaskan, sungguhpun kadar ini meleset sedikit dalam tempoh 1981 – 1983 disebabkan oleh kesan kemelesetan ekonomi dunia yang membawa kesan ke atas perkembangan ekonomi negara kita.

Mengenai soal kajian pencapaian Dasar Ekonomi Baru pula, saya suka menjelaskan bahawa sebenarnya perkara ini sentiasa mendapat perhatian Kerajaan sejak dari perlaksanaan DEB lagi. Apa yang sedang dilaksanakan oleh Kerajaan di peringkat ini ialah untuk memperkukuhkan lagi data-data dan maklumat penyelesaian di berbagai peringkat DEB iaitu yang berkaitan dengan matlamat membasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat.

Menerusi usaha-usaha ini Kerajaan berharap dapat menilai prestasi DEB amnya dan penyertaan kaum bumiputera khasnya dalam bidang penyusunan semula masyarakat dengan lebih rapi lagi. Kerajaan telahpun memulakan kerja-kerja penyediaan Rancangan Malaysia Kelima dan dalam rancangan tersebut soal pencapaian matlamat DEB bagi

tempoh 1981 – 1985 dan prospek pencapaian seterusnya khususnya dalam tempoh 1986 – 1990 sedang dikaji dengan teliti.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kerajaan berharap dapat mengemukakan maklumat-maklumat mengenai prestasi DEB ini dalam dokumen Rancangan Malaysia Kelima dan juga lain-lain bentuk penerangan dan penyiaran yang difikirkan sesuai.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, saya suka bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri adakah Dasar Ekonomi Baru ini jika berakhir pada tahun 1990 akan dilanjutkan oleh Kerajaan bilamana pencapaian 30% ini tidak dapat dicapai oleh bumiputera dalam Dasar Ekonomi Baru ini?

Puan Shariffah Dorah binti Dato Syed Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang telah saya terangkan tadi perkara-perkara berhubung dengan yang tersebut akan dibuat kajian yang terperinci bagi rancangan 1986 – 1990.

BANGUNAN KERAJAAN PUSAT DI DUNGUN

13. Tuan Salleh bin Kassim minta Menteri Kerja Raya menyatakan sama ada Kerajaan Pusat bercadang untuk mendirikan sebuah bangunan bagi kegunaan pejabat-pejabat Kerajaan Persekutuan di Daerah Kemaman; jika ya, bila.

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang di-Pertua, mengadakan sebuah pejabat Kerajaan bagi menempatkan semua pejabat-pejabat Kerajaan itu adalah baik dan memang menjadi hasrat kita untuk mengadakan pejabat-pejabat seperti ini tetapi oleh sebab keadaan kewangan negara yang tidak mengizinkan maka untuk ketika ini kita tidak ada rancangan lagi untuk mendirikan sebuah pejabat Kerajaan bagi Daerah Kemaman. Insya Allah bila kewangan kita baik, kita akan melihat keperluan-keperluan ini.

MENARIK BALIK SOALAN NO. 14

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Jaafar bin Harun.

Tuan Jaafar bin Harun: Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab soalan ini telah dijawab pada 3hb. Disember yang lalu, dengan izin saya menarik balik soalan ini.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Kee Yong Wee.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 15.

PEMILIKAN TANAH MENGIKUT KAUM DAN SYARIKAT

15. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah (*di bawah S.O. 23 (2)*) minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan angka-angka bagi tanah pertanian di semenanjung Malaysia yang dimiliki oleh Bumiputera, individu dan syarikat, bukan bumiputera serta syarikat asing sehingga awal tahun 1984.

Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Datuk Seri Mohd. Adib bin Haji Mohd. Adam): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah tidak mempunyai butir-butir yang begitu terperinci mengenai pemilikan tanah di Semenanjung mengikut kaum dan syarikat. Untuk memperolehi butir-butir pemilikan tanah tersebut daripada 79 buah daerah, 15 buah daerah kecil dan 11 buah pejabat pendaftaran geran-geran tanah memerlukan banyak masa dan tenaga manusia.

Jumlah hak milik tanah pada 30hb. Julai 1984 adalah sebanyak 2,740,276. Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah dapat mengumpulkan maklumat-maklumat mengenai pemilikan tanah seperti dikehendaki apabila sebahagian pentadbiran tanah diuruskan dengan penggunaan komputer mulai 1hb. Januari 1985.

RACUN RUMPAI-BAHAYA KEPADA PEKERJA

16. Dato' S. Govindaraj minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau sedar tentang bahaya yang dialami oleh pekerja-pekerja ladang akibat terdedah kepada racun-racun rumpai dan baja-baja kimia dan sama ada beliau akan menimbang untuk memperkenalkan undang-undang yang sesuai berhubung dengan penggunaan racun-racun rumpai dan baja-baja kimia ini untuk melindungi kesihatan pekerja-pekerja yang terlibat.

Timbalan Menteri Pertanian (Tuan Luhut Wan): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan memang menyedari tentang bahaya yang dialami oleh pekerja-pekerja ladang akibat terdedah kepada racun-racun rumpai dan memandang berat dan serius terhadap kejadian ini. Dengan kesedaran ini Kerajaan telahpun mengadakan Akta Racun Makhluk Perosak tahun 1974 yang mengandungi peruntukan-peruntukan untuk mengawal penggunaan racun makhluk perosak di negara ini yang juga meliputi racun-racun rumpai bertujuan untuk menjaga keselamatan pengguna-pengguna dan orang ramai. Untuk memberi kesedaran kepada pengguna-pengguna dan orang ramai, Kementerian Pertanian melalui Jabatan Pertanian sedang giat menjalankan kempen keselamatan penggunaan racun makhluk perosak. Antara aktiviti di bawah kempen ini termasuklah latihan, ceramah, kursus, penyebaran risalah-risalah dan program-program melalui radio dan TV.

JALANRAYA - GANGGUAN LALULINTAS

17. Tuan Mohd. Noor bin Bedah minta Menteri Kerja Raya menjelaskan sama ada beliau sedar tugas melaksanakan projek-projek kemudahan awam dan lain-lain khususnya yang melibatkan jalanraya selalu berlaku gangguan lalulintas; umpamanya JKR timbus, Jabatan Telekom gali, Jabatan Telekom timbus, Jabatan Kerja Air gali, Jabatan

Kerja Air timbus, LLN gali dan berbagai lagi. Jika sedar, sama ada Kerajaan bercadang untuk menubuhkan Jawatankuasa Penyelaras Pelaksanaan Projek-projek bagi projek-projek begini demi mengelak gangguan jalanraya serta juga bagi mengurangkan kos dan menjimatkan perbelanjaan projek-projek pembangunan Kerajaan. Jika tidak, apakah langkah-langkah atau cadangan beliau bagi memperbaiki "sarkas jalanraya" yang berulang bertahun-tahun ini; dan di samping itu, semasa kerja menggali dan menimbus lubang dijalankan, apakah tindakan yang diambil oleh Kerajaan terhadap kontrektor-kontrektor yang lalai meletak "Isyarat dan amaran gangguan" di atas jalan-jalan berkenaan.

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan yang di-Pertua, oleh sebab soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu agak panjang dan memerlukan jawapan yang panjang juga, saya telah mengkaji kalau saya menggunakan masa bagi menjawab soalan ini dengan sendirinya menyekat soal-soalan lain yang perlu dijawab dalam Dewan ini. Saya pohon daripada Tuan yang di-Pertua untuk menjawab secara bertulis.

TRENGGANU SELATAN – MELUASKAN JALANRAYA

18. Puan Hajjah Hafsa binti Osman minta Menteri Kerjaraya memandangkan perkembangan industri yang kian pesat membangun di kawasan-kawasan Trengganu Selatan, kesesakan lalu lintas di kawasan ini mula dirasa oleh kerana jalan raya yang sempit dan sama ada adakah pihak Kerajaan ada cadangan yang secepat mungkin untuk memperluaskan jalanraya tersebut dengan taraf sebahagian daripada lebuh raya Asia.

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan yang di-Pertua, soalan ini pendek (*Ketawa*). Jadi saya senang sedikit menjawabnya, tidak memakan masa yang begitu lama.

Kementerian saya memang ada

rancangan untuk memperbaiki beberapa jalanraya di kawasan Trengganu Selatan. Di antara projek-projek yang telah dikenalpasti dan akan dilaksanakan oleh Kementerian saya adalah seperti berikut:-

1. Jalanraya lencongan Kijal di mana tawaran untuk projek ini telahpun dipanggil.
2. Memperbaiki jalan Kuala Trengganu – Kuantan di Batu 76 – 79 Dungun, di mana rekabentuk projek ini sedang dijalankan.
3. Jalanraya lencongan Cukai di mana rekabentuknya telah disiapkan dan tawaran akan dipanggil sekiranya peruntukan dapat disediakan.
4. Lencongan Telok Kalong di mana rekabentuknya telah hampir siap.

KAKITANGAN KERAJAAN BUKAN BUMIPUTRA

19. Tuan Ng Ah Poi minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau mempunyai rancangan untuk menyelesaikan masalah kehampaan dan kehilangan keyakinan sebahagian besar kakitangan Kerajaan bukan bumiputera yang cekap kerana tidak dinaikkan pangkat oleh kerana hasrat Kerajaan hendak memenuhi keperluan dasar ekonomi baru.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Puan Shariffah Dorah binti Dato Syed Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, dakwaan bahawa pegawai/kakitangan bukan bumiputera yang cekap tetapi telah tidak dinaikkan pangkat disebabkan oleh hasrat Kerajaan ingin memenuhi keperluan Dasar Ekonomi Baru adalah tidak benar.

Kerajaan tidak mengamalkan dasar diskriminasi terhadap pegawai/kakitangan bukan bumiputera dalam urusan kenaikan pangkat. Yang sebenarnya kenaikan pangkat pegawai/kakitangan bukan bumiputera adalah berdasarkan kepada kebolehan yang diukur berdasarkan kepada perkara-perkara berikut:-

1. Kecekapan yang ditunjukkan dalam masa menjalankan tugas-tugasnya.
2. sifat-sifat peribadi.
3. kelulusan.
4. Pengalaman yang sesuai dengan jawatan yang hendak diisi. Sungguhpun demikian, ke-
kanganan di dalam perkhidmatan juga diambil kira jika terdapat dua atau lebih pegawai yang di-
dapati mempunyai kebolehan yang sama.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan R.M. Jasni.

Datuk Haji Mohamad Din bin Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, Soalan ke 20.

PASUKAN BERSENJATA – BILANGAN TENAGA

20. Dato' Haji Mohamad Din bin Jaafar (*di bawah S.O. 23(2)*) minta Menteri Pertahanan menerangkan sama ada Kerajaan bercadang menambah jumlah bilangan tenaga pasukan bersenjata Malaysia, memandangkan jumlah penduduk yang besar dan musuh-musuh yang masih mengancam keselamatan negara.

Datuk Dr. James P. Ongkili: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, saya menjawab soalan ini. Dalam merancang pertahanan negara, banyak perkara yang hendak diambil kira iaitu antara lain ancaman musuh dan keupayaan ekonomi negara.

Soal jumlah serta nisbah penduduk tidak boleh dikaitkan dengan paras kekuatan angkatan tentera kita. Konsep pertahanan kita masih mengutamakan kualiti dan bukan kuantiti.

Walau bagaimanapun, angkatan tentera kita masih dalam keadaan konsolidasi dan Kerajaan adalah sentiasa berusaha membentuk satu pasukan pertahanan negara yang sentiasa bersedia untuk menghadapi segala bentuk ancaman musuh negara

iaitu melalui peningkatan keupayaan angkatan tentera kita dari segi mental dan fizikal serta peralatan yang moden dan yang lebih berkesan. Ini dalam proses yang berterusan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan D.P. Vijandran.

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, Soalan ke 21.

SEKOLAH-SEKOLAH TAMIL

21. Tuan K. Kumaran (*di bawah S.O. 23(2)*) minta Menteri Pelajaran menyatakan apakah prospek-prospek yang dicapai dalam usaha Kerajaan agar sekolah-sekolah Tamil mempunyai tiga orang guru bagi tiap-tiap dua buah bilik darjah.

Timbalan Menteri Pelajaran (Datin Paduka Chow Poh Kheng): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pelajaran telahpun melaksanakan nisbah tiga orang guru bagi setiap dua kelas di sekolah-sekolah rendah yang melaksanakan Kurikulum Baru Sekolah Rendah (KBSR). Nisbah ini dilaksanakan secara berperingkat-peringkat mengikut peringkat pelaksanaan KBSR.

JALANRAYA – MENGURANGKAN KEMALANGAN

22. Tuan Haji Abdul Jalil bin Abdul Rahman minta Menteri Pengangkutan menyatakan apakah langkah-langkah yang paling berkesan diambil bagi mengurangkan berlakunya kemalangan di jalanraya di seluruh Malaysia ini yang ternyata semakin hari semakin meningkat sekarang walaupun banyak usaha telah dibuat seperti Kempen Keselamatan Jalanraya diadakan setiap tahun tetapi tidak memberi kesan yang nyata.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Puan Hajjah Rahmah binti Othman): Tuan Yang di-Pertua, saya bersetuju dengan pendapat Ahli Yang Berhormat yang mengatakan kemalangan jalanraya meningkat. Mengikut perangkaan

Tahun	Kemalangan	Cedera	Mati
1980	63,211	22,322	2,761
1981	63,192	20,315	2,769
1982	74,096	20,625	3,264
1983	79,150	24,000	3,543
1984 (hingga Julai)	46,090	13,305	2,110

kemalangan jalanraya dari Polis Di-Raja Malaysia, jumlah kemalangan jalan raya bagi seluruh Malaysia dari 1980 hingga Julai, 1984 adalah seperti berikut:-

Langkah-langkah yang dijalankan sekarang adalah dibahagikan kepada dua bidang iaitu langkah untuk jangka pendek dan untuk jangka panjang.

Langkah-langkah untuk jangka pendeknya ialah:-

1. mengadakan kempen-kempen kesedaran;
2. mengeluarkan filem-filem mengenai keselamatan jalanraya untuk ditayangkan di pawagam-pawagam dan televisyen.
3. mengadakan forum dan ceramah menerusi televisyen dan radio; dan
4. penguatkuasaan undang-undang lalulintas yang lebih ketat oleh agensi-agensi penguatkuasaan, khususnya pihak Polis.

Langkah-langkah untuk jangka panjang pula:-

1. mengkaji dari masa ke semasa peruntukan undang-undang lalulintas jalan dengan bertujuan untuk mengadakan undang-undang yang lebih berkesan bagi kegunaan semasa;
2. mewujudkan sistem pengumpulan mata keselamatan dan mendidik pesalah-pesalah yang telah memperolehi mata kesalahannya dengan penguatkuasaan Kaedah-kaedah Lalulintas Jalan (Mata Kesalahan) 1984 mulai 1hb Februari.
3. menjadikan pelajaran keselamatan jalanraya sebagai satu mata pela-

jaran di sekolah dengan mengadakan sukatan pelajaran yang tertentu untuk semua murid sekolah;

4. mengadakan dialog dengan pertubuhan-pertubuhan tertentu seperti Persatuan Pengajar dan Pengusaha Sekolah memandu tentang mutu pengajaran yang tinggi dan menambah mata pelajaran yang perlu dan perbincangan dengan pihak-pihak tertentu untuk memperbaiki lagi mutu dan keadaan kejuruteraan lalulintas jalan;
5. mengemaskinikan sistem ujian memandu bagi bakal-bakal pemandu kenderaan motor.

PERKHIDMATAN RELBAS

23. Tuan K. Kumaran minta Menteri Pengangkutan menyatakan:

- (a) respon rakyat terhadap perkhidmatan relbas yang dijalankan secara ujian ke beberapa destinasi;
- (b) sama ada beliau akan mengkaji kemungkinan meluaskan perkhidmatan relbas ini ke beberapa destinasi yang lain;
- (c) jumlah relbas yang dicadangkan untuk dibeli jika perkhidmatan ini memuaskan; dan
- (d) sama ada Kementerian akan mengkaji semua polisi membeli koc gerabak keretapi dan relbas dari luar negeri.

Puan Hajjah Rahman binti Othman:
Tuan Yang di-Pertua, perkhidmatan relbas yang dijalankan secara ujian atau percubaan di antara beberapa destinasi, khususnya Johor Bahru – Singapura, Butterworth – Alor Star, dengan perhentian di Sungai Petani, dan

Butterworth – Taiping, semenjak bulan Ogos yang lepas telah mendapat sambutan yang sungguh menggalakkan daripada orang ramai. Sehingga masa ini lebih kurang 100,000 penumpang telah menaiki perkhidmatan relbas itu.

Perkhidmatan relbas ini mungkin diperluaskan ke beberapa destinasi yang lain di dalam rangkaian Keretapi Tanah Melayu (KTM) sekiranya KTM mempunyai peruntukan kewangan untuk membelinya.

Pentadbiran KTM akan membeli relbas ini jika kajian tentang perkhidmatan ini memuaskan.

Kementerian Pengangkutan dengan kerjasama Kementerian Perusahaan Awam telah mengkaji kemungkinan pihak Malaysia Shipyard and Engineering Sdn. Bhd., (MSE) membina serta membuat koc-koc dan gerabak-gerabak keretapi dalam negara ini. Pada masa ini, pihak MSE telahpun membina sebanyak 50 koc dan 306 gerabak keretapi untuk KTM dengan bantuan teknik daripada Korean Shipbuilding Engineering Corporation.

Mengenai relbas pula, ini adalah merupakan satu konsep baru dan pada masa ini belum ada pembinaan relbas dalam negara kita. Adalah diharapkan teknologi dan kemahiran tempatan di dalam bidang ini akan bertambah pada masa-masa yang akan datang. Jika didapati koc dan gerabak keretapi serta relbas ataupun apa jua alat yang berkenaan yang boleh diperbuat di dalam negara, pihak Kementerian Pengangkutan akan mengkaji dengan sewajarnya semua dasar pembelian itu dari luar negeri.

Datuk Haji Mohd Din bin Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri Pengangkutan, oleh kerana response rakyat terhadap perkhidmatan relbas sangat memuaskan dan juga kebanyakan penumpang-penumpang dari Johor Bahru ke Singapura telah juga menyatakan rasa puas hati mereka

terhadap perkhidmatan relbas ini. Adakah kajian yang pernah dibuat oleh Kementerian bahawa perkhidmatan relbas ini mungkin lebih baik daripada penggunaan aerobus. Adakah kajian ini dibuat yang mana satu lebih baik. Oleh kerana relbas sudah dilaksanakan dan aerobus belum dilaksanakan. Sebelumnya Kerajaan mengalami kerugian, adakah Kementerian ini telah membuat kajian yang baik yang ada dilaksanakan sekarang.

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, relbas adalah di bawah tanggungjawab Kementerian saya, aerobus di bawah Kementerian Wilayah Persekutuan.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Oleh kerana Yang Berhormat menyatakan tadi ujian ini telah mendapat sambutan bagi mengelakkan kesesakan lalu lintas di Kuala Lumpur di Lembah Kelang, adakah rancangan pihak Kementerian Yang Berhormat supaya relbas ini dapat dibuat perkhidmatan ini daripada Kelang ke Kuala Lumpur, Kuala Lumpur ke Batu Caves ataupun di Ampang dan seterusnya bagi mengelakkan kesulitan lalu lintas yang ada sekarang ini?

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, tadi telah saya maklumkan bahawa perkara ini masih di peringkat kajian lagi.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Puan Rokiah binti Zainuddin.

Tuan Fadzil bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan yang ke 24.

BARANG BERAT DIBAWA DENGAN KERETAPI

24. Tuan Fadzil bin Mahmood (di bawah S.O. 23(2)) minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada Kementeriannya bercadang untuk mensyaratkan semua barang-barang berat seperti balak, besi, barang binaan

dan lain-lainnya dibawa dengan Keretapi Tanah Melayu bagi mengelakkan kesesakan jalan raya, kemalangan dan juga menjaga supaya tidak berlaku kerosakan jalan raya.

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, adalah menjadi hasrat Kementerian Pengangkutan supaya barang-barang berat dan merbahaya dibawa dengan keretapi agar dapat mengelakkan kesesakan jalan raya, kemalangan dan mencegah kerosakan jalan raya. Pada masa ini Kementerian Pengangkutan tidak bercadang untuk mensyaratkan semua barang-barang berat dan merbahaya dibawa dengan keretapi dan tidak dapat ditentukan di antara sektor mana dalam rangkaian KTM barang-barang berat hendak dibawa.

PERPECAHAN MASYARAKAT ISLAM

25. Datuk Ishak bin Abdul Rahman minta Perdana Menteri menyatakan usaha-usaha yang telah dan akan diadakan supaya Alim Ulama di negara ini dapat membantu Kerajaan mencegah perpecahan masyarakat Islam dalam masalah kafir-mengkafir sesama Islam yang sedang berlaku sekarang.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dr. Mohamad Yusof bin Haji Mohamad Noor): Tuan Yang di-Pertua, tindakan-tindakan telah diambil oleh Kerajaan melalui Bahagian Agama Jabatan Perdana Menteri untuk mencegah perpecahan masyarakat Islam dalam masalah kafir-mengkafir sesama Islam melalui kajian-kajian yang mendalam dan menyeluruh di atas perkara ini. Muzakarah khas Jawatan-kuasa Fatwa Majlis Kebangsaan bagi Hal Ehwal Agama Islam Malaysia dan mesyuarat-mesyuarat khas Ketua-ketua Jabatan dan juga Majlis Agama Islam Negeri-negeri telah diadakan khusus bagi membincangkan perkara ini. Perakuan-akuan yang telah dibuat kemudiannya dikemukakan kepada Kerajaan

an untuk dilaksanakan.

LPN - TENDER KEPADA SYARIKAT PERKAPALAN ASING

26. Tuan Haji Mohamed bin Yahya minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan sama ada benar Lembaga Padi dan Beras Negara telah memberikan tender terus kepada Syarikat Perkapalan asing dan jika benar mengapa tidak diberikan tender itu kepada Syarikat tempatan di negara ini.

Menteri Perusahaan Awam (Datin Paduka Rafidah Aziz): Tuan Yang di-Pertua, semenjak LPN ditubuhkan pada tahun 1971, berbagai-bagai cara telah digunakan untuk mendapatkan kemudahan pengangkutan bag membawa masuk beras yang diimport dari negara-negara pembekal.

Di antara tahun-tahun 1971-1973, pengurusan pengangkutan beras impot adalah dilaksanakan sendiri oleh LPN. Dan bagi tempoh setahun berikutnya LPN telah menggunakan kemudahan-kemudahan MISC selaras dengan arahan yang telah dikeluarkan oleh Perbendaharaan bagi bulan Ogos, 1975, Kontena Nasional Sdn. Bhd. telah digunakan sebagai ejen pengangkutan oleh LPN hinggalah ke pertengahan tahun 1983.

Mulai bulan Mei, 1983, LPN telah mengkaji semula pendekatan yang digunakan bagi mendapat kemudahan-kemudahan pengangkutan ini. Kajian ini telah dibuat bertujuan untuk menjimatkan perbelanjaan LPN bagi kos pengangkutan. Hasil daripada kajian itu LPN telah memutuskan untuk pengurusan pengangkutan beras impot secara terus dengan pemilik-pemilik kapal terutama sekali pemilik bumiputera. Dengan menggunakan cara ini semenjak tahun 1983 hingga bulan Oktober tahun ini, LPN telah berjaya mengurangkan atau menjimatkan perbelanjaan pengangkutan beras impot berjumlah

sebanyak \$5,715,884.95. Bagi urusan terakhir dibuat oleh LPN untuk mengangkut beras yang diimport dari pada negara Thailand yang dilaksanakan ini iaitu dalam bulan November ke beberapa pelabuhan di Sabah dan Sarawak, LPN telah mendapatkan perkhidmatan pengangkutan daripada dua buah syarikat bumiputera tempatan.

Syarikat yang pertama ialah Bukhari Shipping Sdn. Bhd. yang mengangkut 20,250 tan metrik beras dari Thailand ke Pelabuhan-pelabuhan Sibu, Sandakan, Kuching dan Tawau dan syarikat yang kedua ialah Syarikat Inter Maritime yang mengangkut 8,500 tan metrik beras dari Thailand ke Kota Kinabalu. Kedua-dua syarikat ini telah menawarkan kadar yang terendah bagi pengangkutan kali ini.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan 27 adalah diberi di bawah ini)

INDUSTRI PERUMAHAN

27. Toh Muda Dr. Abdullah Fadzil Che Wan minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan langkah-langkah Kementerian untuk mengatasi 'glut' dalam industri perumahan di seluruh negara.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr. Neo Yee Pan): Adalah tidak tepat untuk menyatakan bahawa industri perumahan di seluruh negara sedang mengalami 'glut', dengan izin, atau satu keadaan di mana terdapat bekalan rumah yang berlebihan.

Apa yang telah berlaku ialah kekurangan permintaan bagi rumah-rumah yang telah dibina daripada jenis kos tinggi di beberapa kawasan tertentu sahaja. Keadaan ini adalah disebabkan oleh pembinaan jenis rumah yang tidak mengikut keupayaan pembeli dan

keperluan jenis ini di kawasan-kawasan yang terlibat.

Keadaan ini telah disulitkan oleh kemelesetan ekonomi yang telah seterusnya mempengaruhi penawaran dan permintaan rumah. Keupayaan pembeli-pembeli telah juga terjejas oleh kadar faedah pinjaman yang tinggi serta harga rumah yang semakin meningkat. Ini telah mengakibatkan bekalan rumah yang berlebihan daripada jenis kos tinggi dan kekurangan dalam jenis-jenis kos sederhana dan rendah.

Bagi mengatasi kekurangan rumah jenis-jenis kos sederhana dan rendah, Kementerian saya sedang mengambil langkah-langkah yang sesuai bagi memperbanyakkan rumah-rumah daripada jenis ini terutamanya dalam kategori-kategori 'low-medium' dan 'low low-cost', dengan izin. Di samping itu, kerajaan telahpun menubuhkan satu Sekim Pinjaman Perumahan Khas di bawah kawalan Bank Negara dengan tujuan menggalakkan pembinaan dan pembelian rumah-rumah jenis ini. Ini dilakukan melalui pengawalan kadar faedah pinjaman pada paras tidak melebihi 10% setahun bagi pinjaman untuk rumah yang berharga tidak melebihi \$100,000/-. Selain daripada itu, bank-bank perdagangan juga dikehendaki memperuntukkan sebahagian daripada pinjaman-pinjaman yang dikhaskan untuk sektor pembinaan untuk membiayai pembelian perumahan jenis kos rendah dan sederhana.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1985

Bacaan Kali Yang Kedua

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan yang kedua sekarang."

6hb Disember, 1984

Perbahasan disambung semula.

4.06 ptg.

Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh:
Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kerana saya diberi peluang menyambung sedikit lagi ucapan saya pada hari semalam. Mengenai Kementerian Pertanian, saya suka menegaskan lagi sebagaimana saya sebutkan dalam ucapan saya semalam hendaklah mengambil daya usaha yang bersungguh-sungguh untuk mengawal nelayan-nelayan kita di negeri Kelantan dan juga di negeri-negeri lain. Sebagaimana yang saya tekankan semalam, saya minta supaya Kementerian Pertanian menimbang dengan segera mengadakan Polis Marin yang bertugas di perairan negeri Kelantan untuk menjaga keselamatan nelayan-nelayan kita daripada ancaman oleh mereka yang tidak bertanggungjawab yang sering berlaku di pantai sebelah negeri Kelantan.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka beralih kepada Kementerian Dalam Negeri. Setakat ini bolehlah kita katakan, Kementerian Dalam negeri telah sungguh-sungguh menjalankan usahanya dengan jabatan-jabatan yang ada di bawahnya, tetapi satu perkara barangkali tidak disedari oleh Kementerian yang berkenaan, satu golongan yang masuk ke negara kita Malaysia ini iaitulah orang-orang Nepal yang masuk ke negeri kita ini dengan mendapatkan visa pelancongan dan terus meniaga batu permata.

Kalau kita berjalan dalam seluruh negara Malaysia ini di tiap-tiap negeri terdapat orang-orang Nepal yang telah menjual batu-batu permata di tepi-tepi jalan ataupun di kedai-kedai, di tepi-tepi kedai. Pada hemat saya, pendapat saya bukan sedikit mereka ini dapat membawa keluar wang daripada Malaysia ini iaitu pengaliran wang keluar negeri daripada hasil perniagaan mereka dengan batu-batu permata.

Kita tidak larang atau kita amatlah menggalakkan pelancong-pelancong datang ke negara kita ini tetapi dengan maksud supaya mereka datang membawa wang membeli belah apa juga yang ada di negara kita ini, dengan demikian menambahlah hasil ataupun kedudukan wang negara kita sendiri. Tetapi kalangan mereka yang saya maksudkan daripada Nepal ini datang dengan menggunakan visa pelancong tetapi apakala mereka duduk di sini mereka terus berniaga dan mereka dapat wang yang banyak. Kalau kita perhatikan tiap-tiap seorang yang menjual permata di tepi-tepi jalan itu bukan \$100, \$200 satu hari tetapi kadang-kadang ribu ringgit mereka perolehi. Daripada seorang yang dapat menjalankan perusahaan sedemikian kalau 10 orang, kalau 100 orang yang ada di sini sudah tentulah berpuluh-puluh ribu ringgit dapat mereka kumpulkan wang dan mereka terus bawa balik wang daripada negara kita ini ke tempat asal mereka.

Saya minta Kementerian Dalam Negeri hendaklah menghalusi ataupun memberi arahan pemeriksaan yang agak rapi sedikit kepada Jabatan Imigresen supaya keadaan ini tidak berlaku lagi dan tidak bercanggah dengan daya usaha yang telah dibuat oleh Kementerian Kewangan di mana setiap perkara kalau boleh kita tidak mahu wang daripada negara kita mengalir keluar ke negara-negara lain. Jadi, biarlah seimbang, selaras dengan tujuan dan matlamat Kementerian Kewangan, Kementerian-kementerian lain atau Kementerian Dalam Negeri juga harus mengambil peranan yang sama untuk menjaga dan mengawasi keadaan yang saya sebutkan itu.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, sekarang ini khususnya di negeri Kelantan cukup banyak kejadian merompak, kejadian menyamun, kejadian mencuri dan sebagainya, dan bila diselidiki atau kadangkala dapat ditangkap maka orang yang bertanggungjawab atas jenayah ini ialah

mereka yang datang daripada negeri jiran iaitu daripada Thailand. Mereka datang daripada Thailand atau daripada negeri jiran kita ini atas maksud menjadi kuli, menjadi buruh dalam negeri kita, sama ada dia bekerja dengan kontraktor ataupun bekerja sebagai buruh yang lain ada juga bekerja sebagai orang gaji di rumah. Mereka ini datang bukan sahaja untuk hendak mencari rezki atau mencari makan untuk faedah mereka sendiri, anak bini mereka tetapi sebaliknya itu mereka melakukan jenayah.

Saya tidak tahu berapa lama Kerajaan kita hendak buka peluang seperti ini. Kita juga pernah mendengar kalau di Kuala Lumpur banyak juga penjenayah-penjenayah seperti ini merompak, mencuri, menyamun, bila diselidiki ataupun dapat ditangkap kita dapati mereka daripada jiran tetangga kita Indonesia. Sepertimana berlaku minggu lepas di Kampung Baru Kuala Lumpur seorang telahpun dirampas tali leher. Apabila tali leher itu telah dapat dirampas tangan orang itu dipatahkan. Sudahlah harta diambil tetapi dizalimi, dikhianati lagi sehingga tangannya itu dipatahkan, ini berlaku di Kampung Baru. Penjenayah itu mengikut berita yang saya dapati ialah daripada rakyat Indonesia, jadi kita serba salah. Rakyat kita keluar negeri, keluar negeri ke Singapura mencari nafkah, mencari makan oleh sebab tidak ada rakyat kita, kita bawa masuk rakyat luar tetapi kemasukan rakyat luar ini lebih merbahaya kepada kita dan hari ini, setakat ini mungkin barangkali lama kelamaan keadaan jenayah, rompak merompak ini akan lebih hebat. Di masa itu barangkali sukar hendak dikawal. Dengan sebab itu, saya menyeru kepada Kementerian Dalam Negeri supaya mencari jalan penyelesaian supaya rakyat daripada luar negeri tidak lagi boleh masuk secara besar-besaran ataupun secara senang seperti yang ada pada hari ini. Saya percaya dengan kita mengetatkan sedikit kawalan kita, barangkali perkara mencuri, merompak seperti

yang saya sebutkan tadi tidak akan berlaku lagi di masa-masa yang akan datang ataupun boleh kita mengawal dengan lebih ketat.

Saya pernah juga bercakap ataupun berbual-bual dengan pihak polis atau pasukan keselamatan mereka juga pernah menyebut kepada saya kebanyakan penjenayah-penjenayah ini ialah bukannya daripada rakyat negeri kita sendiri tetapi datangnya dari sana, dan oleh sebab mereka daripada luar negeri mereka tidak tahu maka mereka terpaksa mengajak rakyat kita sendiri bersama-sama mereka untuk melakukan pekerjaan mencuri, merompak dan sebagainya. Ini terang dan jelas kepada kita bahawa keadaan yang tidak aman dari segi ini sekarang adalah perbuatan rakyat ataupun orang yang datang daripada luar negeri dengan maksud menjadi buruh dan sebagainya dalam negara kita. Dan bukan sahaja yang datang sebagai buruh, Tuan Yang di-Pertua, saya terpaksa juga menyebut di sini terdapat juga datang sebagai pelacur pun banyak sekarang ini. Ini bukan pelancong, ini pelacur iaitu gadis-gadis muda daripada Thailand datang masuk ke negara kita menerusi negeri-negeri yang berhampiran seperti Kelantan, saya juga barangkali tahu di Kedah, di Perlis pun ada jalan masuk, mudah. Mereka ini juga masuk bukan membawa kebaikan kepada negara kita tetapi masuk dengan membawa keadaan keburukan kepada negara kita sendiri.

Kalau kita tidak mengambil langkah menyekat perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, saya percaya keadaan ini boleh merebak dan maruah ataupun akhlak anak-anak muda kita akan rosak yang satu masa kelak barangkali kita tidak dapat hendak mengawal lagi. Barangkali kita orang peringkat tua-tua ini boleh bercakap sedemikian tetapi barangkali orang muda-muda dia tidak berapa suka dengan apa yang saya ucapkan ini tetapi hakikat kita mesti kawal, kata orang kita kena kawal, kita

kena jaga sebelum dia rapat dengan kita atau kita kena jauhkan dia sebelum dia rapat dengan kita. Kalau sudah keadaan ini terlalu banyak besok susah kita hendak mengawal dan susah kita hendak mengawasi

Dalam soal Kementerian Dalam Negeri ini satu lagi, Tuan Yang di-Pertua, kita setiap rakyat di Malaysia mengucapkan tahniah dan terima kasih kepada Kementerian Dalam Negeri yang telah dengan tegas, dengan tekun, dengan berani mengeluarkan Kertas Putih sebagaimana yang telah dibentangkan oleh Yang amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri selaku Menteri Dalam Negeri di Dewan Rakyat satu masa dahulu.

Dalam Kertas Putih ini nyata, terang dan jelas bahawa ada bukti-bukti yang individu atau parti politik ataupun segolongan kumpulan manusia yang seolah-olah bersubahat dengan musuh ketat negara Malaysia kita iaitu komunis. Saya tidak hendak mengulas panjang lebar mengenai Kertas Putih ini, tetapi persoalan saya adakah Kementerian Dalam Negeri hanya akan mengeluarkan Kertas Putih itu sahaja, tidakkah ada persediaan-persediaan lain ataupun berikutan-berikutan yang lain yang mesti disekat ataupun bertindak berasas kepada Kertas Putih yang dikeluarkan oleh Kementerian itu.

Kertas Putih ini pada segi rakyat jelata seperti saya katakan tadi amat berterima kasih kerana Kerajaan telah mengeluarkan perkara-perkara yang telah diusahakan oleh orang perseorangan, kumpulan orang atau parti politik tetapi Kertas ini tidak memberi apa-apa kesan jika kita tidak bertindak selepas daripada kita mengeluarkan Kertas Putih.

Saya penuh yakin rakyat terutama sekali orang Melayu yang beragama Islam suka tinggal dalam sebuah negara yang maju, yang makmur seperti Malaysia kita pada hari ini, cuma segelintir manusia sahaja atau segelintir

bilangan sahaja orang Melayu yang beragama Islam yang hendakkan negara ini menjadi huru-hara. Sebab itulah keadaan sekarang ini kita dapat perpecahan masyarakat telah menjadi-jadi di negeri-negeri di mana ramai penduduk-penduduk Melayu beragama Islam seperti di Kelantan, Terengganu, Kedah dan Perlis.

Saya percaya rakyat akan berterima kasih sekali lagi kepada Kerajaan, khususnya kepada Kementerian Dalam Negeri sekiranya kita bertindak sesuatu berasas kepada Kertas Putih yang kita keluarkan ini, kerana seperti yang saya katakan tadi, sebilangan besar daripada rakyat ingin tinggal dalam negeri ini dengan keadaan aman damai, bermasyarakat, tidak berpecah-belah. Maka sebab itulah umat Islam atau rakyat Melayu dalam Malaysia kita ini daripada semenjak tahun 1955 sampai hari ini mereka memilih UMNO atau memilih Parti Perikatan pada masa dahulu, Barisan Nasional pada masa ini untuk memerintah negara kita kerana mereka yakin dan mereka mahu duduk di bawah pemerintahan yang aman damai.

Saya juga menyeru kepada Kementerian yang berkenaan ataupun menerusi Kementerian lain seperti Kementerian Penerangan dan sebagainya, Kertas Putih yang dikeluarkan ini hendaklah dicetak banyak-banyak dan disebar kalau boleh biar setiap rakyat memegang Kertas Putih ini. Dan sewaktu hendak mencetak, kalau dapat buatlah dalam dua bahasa sekurang-kurangnya, dengan dua tulisan – tulisan Jawi dan tulisan Rumi kerana banyak di antara rakyat yang di luar bandar barangkali yang tidak boleh membaca Rumi, dia boleh membaca dengan tulisan Jawi. Cetaklah banyak-banyak dan buku ini amat berharga kepada rakyat kerana ini ada terkandung bermacam-macam kenyataan yang lengkap yang tidak boleh dinafikan oleh sesiapa pun atas perbuatan-perbuatan ganas, perbuatan-perbuatan khianat oleh orang

perseorangan, kumpulan orang ataupun parti politik sebagaimana terkandung dalam Kertas Putih ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya beralih pula kepada Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan. Saya tidak bercadang hendak ulas panjang dalam masalah ini tetapi sebagaimana yang disebut oleh rakan-rakan saya yang terdahulu daripada saya, Kerajaan memang mengadakan rumah kos rendah kepada rakyat yang berpendapatan rendah dan mampu membeli sebuah rumah kos rendah dengan belanja yang murah dan itulah barangkali satu-satunya tempat perlindungan mereka yang berpendapatan rendah.

Dalam ucapan kawan-kawan saya yang sebelum daripada saya menyatakan ada terdapat Kerajaan telah mengadakan rumah kos rendah untuk rakyat yang berpendapatan rendah, tetapi entah macam mana rumah sedemikian terlepas juga kepada orang yang berpendapatan sederhana. Yang saya mengatakan pendapatan sederhana kerana terdapat dalam Kawasan Parlimen Pengkalan Chepa ada satu kawasan di mana rumah kos rendah dibuat, dinamakan tempat itu Padang Tembak Pengkalan Chepa. Memang kita berikan rumah itu kepada orang-orang yang berpendapatan rendah tetapi mereka yang berpendapatan sederhana juga sempat masuk membeli rumah itu dan sekarang ini mereka tidak duduk tetapi diberi sewa. Jadi kalau tidak salah saya ada kawan saya menyebut Kerajaan telah memberi amaran berkali-kali, saya kira tidak patut beri amaran lagi, kalau sudah berkali-kali bermakna lebih daripada satu kali beri amaran, cukuplah amaran, bertindaklah ambil balik rumah itu dan berilah kepada rakyat yang benar-benar berpendapatan rendah. Sebab orang yang diberi sewa rumah itu sudah tentu mereka ada rumah sendiri, ada rumah lain tempat mereka duduk sebab itulah rumah yang mereka

ambil itu diberi sewa. Kalau mereka benar-benar tidak ada rumah maka rumah itulah tempat mereka duduk.

Jadi dalam masalah ini saya mohonlah kepada Kementerian Perumahan cukuplah memberi amaran, memberi nasihat dan sebagainya, barang siapa beli rumah kos rendah dan diberi sewa, tidak duduk sendiri, hendaklah terus dirampas balik.

Saya percaya tidak perbuatan itu zalim kerana tujuan kita membuat rumah itu ialah untuk rakyat yang berpendapatan rendah dan mereka yang tidak ada mempunyai rumah tangga. Mereka ada anak isteri tetapi tidak mempunyai rumah tangga, maka sebab itu Kerajaan pilih mereka diberi rumah dengan harga kos rendah.

Saya berharap di kawasan perumahan Padang Tembak, Pengkalan Chepa, Kelantan ada juga terdapat seperti ini dan saya minta Kementerian Perumahan tidak teragak-agak lagi terus bertindak kepada sesiapa pun walaupun dia juga menjadi ahli parti pemerintah, kita tidak kira kerana tujuan kita membuat rumah ini ialah untuk orang-orang yang tidak ada rumah.

Tuan Yang di-Pertua, saya beralih kepada Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar. Saya sendiri tidak berapa faham sebagaimana yang telah disebutkan dalam ucapan Menteri Kewangan yang menyatakan, jelas disebut dalam mukasurat 32, dalam ucapannya di Dewan Rakyat tempoh hari, di mana tegas Menteri Kewangan kita ialah Kerajaan akan terus memberi keutamaan kepada pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru dengan menyediakan peruntukan-peruntukan yang besar bagi projek-projek dan program-program membasmi kemiskinan dan menambahkan kemudahan-kemudahan infrastruktur. Ini semua akan memberi faedah kepada golongan berpendapatan rendah terutama di luar bandar dan di kawasan-kawasan terbiar di bandar-bandar. Tetapi bila saya melihat

kepada peruntukan di bawah Kementerian ataupun di bawah Kemudahan-kemudahan Awam, yang menjadi hairan kepada saya, projek bekalan api elektrik, projek bekalan air paip adalah dipotong jika dibandingkan dengan anggaran 1984. Sebab dalam kertas ini dibuat tanda tolak, tanda tolak itu, fahaman saya, ertinya dipotong. Seperti contoh, bekalan api elektrik 1984 diberi sebanyak \$759 juta tetapi tahun 1985 hanya diberi sebanyak \$435 juta.

Tuan Yang di-Pertua, rakyat di luar bandar adalah pada pendapat saya dan pendapat-pendapat orang lain juga barangkali, yang menjadi keperluan utama kepada mereka ialah tiga perkara. Satu, bekalan api elektrik untuk hendak menggantikan pelita ayam yang mereka telah pakai dari zaman berzaman kita belum merdeka, hendak diganti bekalan api elektrik sebagaimana yang kita lihat atau kita duduk cerah di bawah api bekalan elektrik. Kedua, bekalan air, dari zaman berzaman dahulu memang boleh hidup, digalinya perigi atau kalau orang Kelantan dipanggil telaga, dapat air. Tetapi oleh sebab kita sudah merdeka, maka rakyat di luar bandar pun mahu juga berubah rasa sedikit, biarlah mereka dapat menggunakan air paip. Sekiranya berkehendakkan air, tidak payah cari timba, cari baldi, cari apa lagi, terus pulas paip keluar air, sebagaimana yang didapati oleh penduduk-penduduk dalam bandar. Yang ketiga, ialah jalanraya. Daripada kita belum merdeka sampai kita sudah merdeka, rakyat luar bandar juga ingin melihat atau ingin berjalan walaupun tidak berkasut, biarlah mereka dapat berjalan atas jalan tar sebagaimana rakyat dalam bandar. Rasanya cukuplah kepada rakyat luar bandar berjalan atas jalan lumpur yang dia telah berjalan zaman berzaman pada masa-masa yang kita belum merdeka.

Ketiga-tiga perkara yang saya sebutkan ini adalah saya fikir penting bagi rakyat luar bandar, penting, tetapi

dalam Anggaran Belanjawan 1985 ini, peruntukan dipotong. Saya tidak tahu apakah sebab keadaan ini berlaku. Sepatutnya Kerajaan tidak harus memotong ataupun harus menambah, kerana tahun 1985 tidak ada sesiapa yang mengetahui, saya pun tidak tahu barangkali tidak lama lagi Kerajaan ataupun parti pemerintah akan menghadapi rakyat-rakyat jelata dalam masa pilihanraya kebangsaan yang akan datang. Sepatutnya perkara keperluan rakyat ini diberi, mudah-mudahan pilihanraya yang akan datang kita memperolehi kejayaan yang lebih besar daripada masa-masa yang sudah. Yang demikian, saya pohon supaya Kerajaan berikhtiar atau menimbang atas tiga perkara yang besar yang saya sebutkan tadi mudah-mudahan rakyat di luar bandar dapat menikmati sama dengan rakyat yang tinggal dalam bandar atas tiga perkara yang saya nyatakan tadi.

Di negeri-negeri yang kurang maju seperti Kelantan, masih banyak terdapat bekalan api elektrik yang tidak ada, masih banyak jalanraya yang masih lumpur atau sekadar sekali-sekali diberilah-dua tiga lori batu, apakala datang banjir, habis batu itu ditenggelami banjir. Masih banyak terdapat perkara-perkara seperti ini. Kalau dahulu saya boleh kata juga negeri Terengganu, tetapi sekarang ini susah sedikit hendak dikatakan negeri Terengganu, kalau kita tengok banyak perubahan-perubahan yang besar di negeri Terengganu yang dapat dibiayai oleh Kerajaannya sendiri kerana negeri minyak.

Tetapi bagi negeri Kelantan, saya percaya, Kedah, Perlis juga masih terdapat kekurangan-kekurangan barang-barang ataupun perkara-perkara yang saya sebutkan tadi.

Dalam Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar suatu masa dahulu, semua orang bersungguh dan semua orang beria-ria hati, kita berasa bangga kerana Kementerian

Pembangunan Negara dan Luar Bandar dapat mengadakan pondok-pondok Karyaneka namanya di Jalan Raja Chulan. Tiap-tiap negeri ada satu pondok Karyaneka kononnya ada terletak pondok-pondok Karyaneka. Pada masa baru dibuat itu cantik, dengan cat baru, indah. Dan saya diberi faham tiap-tiap pondok itu akan dijalankan perniagaan apa juga perusahaan yang terdapat dalam negeri itu, umpamanya Kelantan bolehlah berniaga dengan kain batik, dengan songket, dengan wau bulan, dengan barang-barang perak dan lain-lain perusahaan yang ada di negeri Kelantan.

Begitu juga bagi negeri-negeri yang lain barangkali akan diadakanlah perusahaan yang ada di negeri masing-masing, bawa barang itu berniaga di sana.

Tetapi yang anih, Tuan Yang di-Pertua, saya diberi faham ini modalnya hanya diberi \$30,000. Jadi \$30,000 diberi modal untuk berniaga di pondok yang begitu besar. Dan harapan kita bukan rakyat Kuala Lumpur hendak pergi beli barang di situ, harapan kita ialah pelancung yang datang dari negara-negara lain yang harus pergi ke situ membeli. Macam mana kalau kita sendiri pun pergi kesebuah negeri yang lain, bila kita hendak pergi tengok satu-satu tempat kebudayaan atau tempat kesenian seperti itu, tetapi barangnya kain songket ada tiga helai, kain batik barangkali ada 10 helai. Barang-barang perak barangkali adalah dua tiga jenis. Jadi kita pun sudah rasa tawar hati.

Tetapi kalau kita pergi ke tempat seperti itu, tengok kain songket ada bertimbun, batik pun banyak, barang-barang perak pun banyak. Apa yang kita suka hendak pilih, hendak pilih tali tangan, hendak pilih cincin, hendak pilih subang, hendak pilih keris, semuanya ada. Barangkali perniagaan itu boleh mendapat hasil. Tetapi dengan modal yang diberi \$30,000 tidak mungkin.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, rancangan-rancangan ini adalah satu rancangan yang baik. Satu rancangan yang baik tetapi saya berharap biarlah memberikan modal yang cukup sama ada daripada Kementerian sendiri ataupun Kementerian berikhtiar mencari pinjaman daripada mana-mana agensi kewangan ataupun mana-mana bank supaya tiap-tiap pondok yang dibina itu, yang dihadkan kepada perusahaan-perusahaan dalam negeri-negeri Tanah Melayu di Malaysia kita ini, dikumpulkan di situ memberikan erti kata yang sebenar-benarnya. Dan biarlah jadi orang yang akan bertugas disitu sebagai seorang ahli perniagaan yang benar-benar ada berpengalaman yang dia tahu bagaimana cara hendak menarik pembeli. Bagaimana cara hendak menghiaskan pondok itu supaya lebih tertarik dan sebagainya. Dan pondok-pondok sedemikian janganlah dibuka pada siang hari sahaja, sebab kalau hendak diharap kepada pelancung daripada luar negeri, siang hari pun dia ada urusan, malam sahaja barangkali dia free, dia sukalah hendak pergi tengok tempat-tempat yang seperti itu.

Jadi, janganlah kita hanya buka siang hari, malam tutup terus. Siang hari buka, orang pun tidak datang. Ini tidak memberi makna apa-apa.

Jadi, sebab itulah saya harap Karyaneka ini satu rancangan yang patut berjaya, adalah mesti diperbaiki dan mesti diberi modal yang secukup supaya Karyaneka ini benar-benar akan tercapai di masa-masa yang akan datang.

Saya suka sentuh sedikit lagi, Tuan Yang di-Pertua, ini saya tidak tahu saya hendak tuju kepada bawah Kementerian mana, tetapi saya rasa bolehlah merangkumi atas dasar yang dibuat budget ini ialah suatu Anggaran berjimat cermat, Anggaran berjaga-berjaga supaya kita tidak kena susah sewaktu ekonomi dunia meleset kelak.

Yang saya nampak di sini satu perkara yang tidak adil pada pandangan saya. Saya tidak tahu orang lain iaitu kakitangan Kerajaan, Kakitangan Perkhidmatan Awam yang bertugas di agensi-agensi Kerajaan, Badan-badan Berkanun ataupun di Lembaga-lembaga Kerajaan. Kakitangan awam yang lain bila kalau ianya sakit atau isterinya sakit atau anaknya sakit, terus dibawa ke hospital dan di sana diberi rawatan secara percuma. Tempatnya mengikutlah kadar dia. Kalau dia kelas tinggi diberi layanan Kelas Pertama, kalau dia kurang sedikit, barangkali diberikan layanan Kelas Dua.

Tetapi kakitangan Perkhidmatan Awam juga yang sekarang ini dia bertugas dalam Lembaga yang gaji dia dikira gaji kakitangan Kerajaan, hak-hak luar semuanya dikira kakitangan Kerajaan. Tetapi hak hospitalnya, kakitangan yang berkhidmat di Lembaga dia boleh memilih doktor-doktor private.

Semalam saya sebut hospital ini busuk, jadi kepada kakitangan-kakitangan Kerajaan yang berkhidmat dengan Lembaga-lembaga dia memang tidak suka hendak pergi ke hospital, dia sukalah walaupun kena menunggu agak lama sedikit tetapi dia lebih selesa bila pergi ke klinik private tidak kepunyaan Kerajaan. Soal bayaran dibayar oleh Lembaga. Tetapi kakitangan Perkhidmatan Awam yang bekerja di Jabatan-jabatan Kerajaan, kalau dia pergi ke klinik dia terpaksa kena bayar sendiri, tetapi kalau pergi ke hospital, dia tidak payah bayar ataupun mendapat layanan percuma.

Dalam keadaan negara kita yang harus kita berjimat-jimat ini, saya rasa boleh, adil jika sekiranya Kerajaan semak semula skim ini, diberikan sama rata. Buat sementara iaitu mana-mana kakitangan Kerajaan sama ada dia bertugas di Lembaga atau bertugas di Badan-badan Berkanun kalau mereka itu sakit pergilah ke hospital untuk

berubat. Di sana akan mendapat bayaran yang percuma dan sekiranya negara kita pulih besok, saya mengesyorkan kepada Kerajaan bukan sahaja kakitangan yang berkhidmat di Lembaga-lembaga, tetapi seluruh kakitangan Perkhidmatan Awam mestilah diberi peluang sekiranya mereka suka hendak pergi ke klinik, boleh pergi klinik tetapi Kerajaan bayar. Buat masa ini saya minta hentikan dahulu, saya kira sejumlah wang yang banyak juga jika dikirakan dalam setahun jumlah kakitangan yang berkhidmat di Lembaga yang telah pergi berubat di klinik-klinik private yang mana mereka berhak, mereka sendiri, isteri, anak dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak bercadang hendak memanjangkan lagi kerana saya telahpun disignal tadi supaya tidak menyambung ucapan dengan panjang, kerana hendak memberi peluang kepada rakan-rakan yang lain untuk berucap dalam Anggaran Belanjawan ini.

Akhirnya saya suka mengambil peluang untuk melahirkan perasaan gembira saya dan perasaan senang hati rakyat bilamana mendengar keputusan yang telah dibuat oleh Persidangan Raja-Raja Melayu pada 3hb yang lalu.

Di sini sukalah saya merakamkan setinggi-tinggi junjung kasih kepada Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dan Duli Yang Maha Mulia Raja-Raja yang mana telah mengambil keputusan dan mengisytiharkan bahawa perkara kafir-mengkafir sesama Islam ini hendaklah dihentikan, lebih-lebih lagi dalam Titah Ucapan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong di Hari Maulud Nabi di mana Baginda dengan tegas bertitah bahawa perkara kafir-mengkafir ini tidak harus lagi berlaku.

Saya katakan demikian, Tuan Yang di-Pertua, kerana ini adalah satu mala-

petaka yang akan menimpa kepada bangsa kita Melayu, umat Islam kita yang ada di tanahair kita, yang telah diusahakan oleh segelintir manusia yang tamakkan pangkat, yang semata-mata mementingkan diri sendiri dengan tidak memperduli apa akan jadi kepada masyarakat iaitu memperhatikan pecah belah masyarakat kita yang ada pada hari ini.

Saya tidak tahu sejauh mana kesan kepada mereka yang tidak bertanggungjawab itu selepas daripada pengisytiharan Titah Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong sendiri. Walau bagaimanapun, setelah Kebawah Duli Yang Maha Mulia Raja-Raja membuat keputusan, sebagai Ketua kepada hal ehwal agama, maka saya minta menerusi Dewan yang mulia ini Jabatan Agama ataupun Majlis-majlis Agama di tiap-tiap negeri sudah samai masanya mesti bertindak berlandaskan keputusan yang dibuat oleh Kebawah Duli Yang Maha Mulia Raja-Raja. Dan jika terdapat di dalam Jabatan ataupun di Pejabat Hal Ehwal Agama atau Majlis Agama di tiap-tiap negeri itu juga, ada orang-orang individu yang tidak bertanggungjawab hendaklah pihak Kerajaan-kerajaan Negeri mengambil tindakan yang tegas, kalau perlu berhentikanlah mereka daripada berkhidmat di bawah Jabatan Hal Ehwal Agama atau Majlis Agama Islam kerana perpecahan masyarakat ini besar bahayanya jika berlaku dan jika tidak dapat kita bendung keadaan ini, akan jadi beban kepada kita seperti dadah yang menjadi musuh negara pada hari ini.

Pernah juga saya bercakap dalam Dewan yang mulia ini pada masa-masa dahulu, kalau kita buat undang-undang mencegah dadah umpamanya 10 atau 20 tahun yang lampau, seperti undang-undang yang ada pada hari ini, saya percaya barangkali negara Malaysia selamat sedikit daripada keadaan yang ada seperti hari ini. Tetapi kita tidak buat, sama juga dengan keadaan pepecahan masyarakat ini, perpecahan

di kalangan masyarakat Melayu, masyarakat Islam ini kalau kita tidak mengambil langkah yang sewajarnya sekarang, maka tidak ada, apakala merebak, apakala sampai ke peringkat yang begitu merbahaya, pada masa itu barangkali tidak ada lagi orang lain yang boleh kita salahkan.

Maka dengan hal yang demikian, saya menyeru dan saya memohon menerusi Dewan yang mulia ini, sesiapa juga yang sayang kepada bangsanya sendiri, sesiapa juga yang kasih dan taat kepada agama yang maha suci, marilah kita sama-sama mencari jalan supaya perpecahan masyarakat kita yang ada pada hari ini dibendung dengan sertamerta dan barang siapa yang tidak hentikan amalan secara berpecah belah ini dilakukan, maka Kerajaan tidak harus berdiam diri dan tidak harus teragak-agak lagi, Kerajaan mesti berbuat sesuatu demi untuk kepentingan bangsa, demi untuk kepentingan agama dan demi untuk kepentingan negara yang kita cintai.

(Timbalan Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

Setakat itulah sahaja, Tuan Yang di-Pertua, saya mohon maaf kerana saya telah mengambil masa yang agak lebih sedikit daripada apa yang dibenarkan kepada saya. Saya sekali lagi harap apa yang saya sarankan dalam Dewan yang mulia pada petang ini dan pada hari semalam, adalah diharap supaya pihak Kerajaan mengambil pandangan ini, jadikan kajian-kajian atas perkara-perkara yang saya sebut tadi.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Dato' Zakaria.

5.00 ptg.

Dato' Haji Zakaria bin Haji Yahya: Tuan Yang di-Pertua, saya terlebih dahulu mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua, kerana memberi saya peluang untuk bersama-sama mengambil bahagian dalam

membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan 1985.

Tuan Yang di-Pertua, inilah kali yang pertama bagi saya bangun untuk menyampaikan ucapan di Dewan yang mulia dan agung ini. Ucapan saya ini merupakan ucapan sulung setelah saya dipilih untuk mewakili Kerajaan Negeri Selangor di Dewan Negara ini. Saya sukacita mengambil kesempatan ini untuk merakamkan ucapan terima kasih kepada Kerajaan Selangor dan juga semua pihak yang berkenaan atas persetujuan memilih saya serta memberikan peluang kepada saya menganggotai Dewan yang mulia dan agung ini.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana rakan-rakan saya Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain yang telah terlebih dahulu bangun menyampaikan ucapan, pandangan dan pendapat-pendapat mereka, saya juga turut menyokong Rang Undang-undang Perbekalan negara kita bagi tahun 1985 itu. Sesungguhnya saya mensifatkan Belanjawan Negara bagi tahun 1985 yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan, Tuan Daim Zainuddin di Dewan ini pada 3hb Disember yang lalu jauh lebih memuaskan dari tahun-tahun yang lalu di mana ianya lebih memperlihatkan ke arah pertumbuhan ekonomi yang lebih sihat. Walau bagaimanapun, saya ingin mengambil peluang untuk merakamkan ucapan setinggi-tinggi terima kasih dan penghargaan kepada bekas Menteri Kewangan yang telah berkhidmat dengan jayanya mengurus ekonomi negara kita ini di masa-masa yang lalu walaupun beliau menghadapi masalah, lebih-lebih lagi oleh keadaan dan kemelesetan ekonomi dunia.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Daim Zainuddin selaku Menteri Kewangan yang baru dengan tegas dan berani telah membentangkan satu Rang Undang-undang Perbekalan yang saya kira dapat melegakan semua lapisan rakyat

negara ini walaupun masih ada terdapat beberapa perkara yang patut diberi kajian semula. Selain dari itu, saya berpendapat Belanjawan itu juga turut memberikan keutamaan kepada semua lapisan hidup masyarakat, terutama sekali kepada golongan yang berpendapatan rendah, umpamanya langkah Kerajaan bagi mengurangkan kadar cukai pendapatan. Ini jelas membuktikan bahawa Kerajaan begitu memberi perhatian dan keutamaan kepada golongan yang berpendapatan rendah di negara kita ini. Dari apa yang dibentangkan jelas memperlihatkan bahawa Kerajaan sentiasa berusaha untuk memperbaiki ekonomi negara, di samping menggalakkan semua pihak mempertingkatkan daya pengeluarannya bagi meletakkan negara kita di satu landasan ekonomi yang lebih mantap dan kukuh.

Tuan Yang di-Pertua, kita dan seluruh rakyat patut sangat mengalu-alukan Belanjawan 1985 ini kerana jelas lebih memberikan keutamaan kepada rakyat untuk menikmati hasil tenaga mereka yang telah mereka curahkan menerusi pelepasan kadar-kadar cukai, di samping memberi galakan supaya rakyat lebih rajin meningkatkan hasil kerja dan usaha mereka. Kesimpulannya, bolehlah dianggap bahawa Belanjawan kali ini benar-benar dapat memenuhi cita rasa semua golongan masyarakat di negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya sangat-sangat tertarik kepada strategi Belanjawan untuk tahun 1985 ini yang telah menekankan 3 perkara pokok:

1. mengukuhkan imbalan pembayaran;
2. mengukuhkan kedudukan Belanjawan sektor awam dan dalam usaha mempertahankan pertumbuhan ekonomi yang berterusan dan juga kestabilan kewangan; dan
3. menggalakkan pertumbuhan sektor swasta.

Seperkara lagi yang juga tidak kurang menarik ialah atas keazaman Kerajaan

untuk mencapai matlamat penyusunan semula masyarakat dan meninggikan penyertaan bumiputera dalam bidang perniagaan dan perindustrian dengan menyediakan peruntukan yang agak besar juga. Walaupun demikian, Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya untuk mengemukakan pendapat, pandangan dan saranan atas beberapa perkara secara umum dengan harapan akan mendapat perhatian Kerajaan dan pihak-pihak yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, yang pertama sekali suka saya menyentuh berkenaan dengan penyertaan bumiputera dalam bidang ekonomi, perdagangan dan perindustrian. Saya berpendapat, malah seluruh rakyat berpendapat bahawa dasar Kerajaan dalam bidang ini sangat baik dan sangat cantik, hanya yang dipersoalkan ialah pelaksanaannya. Menyentuh pelaksanaan ini saya juga tidak menafikan bahawa terdapat galakan-galakan daripada Kerajaan dan berbagai-bagai lagi, tetapi sebagai bumiputera yang masuk ke bidang ini yang baru memulakan usaha mereka dalam bidang perniagaan dan perindustrian ini atau khususnya menyertai kegiatan ekonomi ini, beberapa masalah, beberapa rintangan terpaksa mereka hadapi.

Selain daripada pelaksanaan yang saya katakan tadi, yang melaksanakan dasar yang baik itu, terdapat juga perkara-perkara yang mendatangkan kesukaran, kesulitan kepada golongan kaum bumiputera untuk mencapai matlamat mereka. Sebagaimana yang kita semua maklum bahawa dalam bidang perniagaan ini memerlukan kewangan dan bantuan. Bercakap tentang kewangan inilah yang biasanya kaum bumiputera tidak dapat bergerak dengan cepat, dengan jaya mengatasi masalah-masalah itu. Umpamanya rakan-rakan saya pernah berkata di Dewan ini sebelum saya, untuk mendapatkan pinjaman daripada bank, untuk mendapatkan kemudahan-kemudahan lain daripada bank-bank perdagangan terlalu susah, memakan masa yang agak lama walaupun segala

syarat-syarat yang diperiukan telah diadakan, tetapi untuk mendapat kelulusan memakan masa sampai 3 atau 4 bulan.

Apabila kita bertanya kepada pegawai yang menjaga ataupun Pengurus Bank ini permohonan tuan telah diterima tetapi telah di sampaikan kepada jawatankuasa yang akan menentukan. Jawapan ini berulang-ulang sedangkan kewangan perlu untuk diadakan segera bagi memenuhi syarat-syarat yang ditentukan oleh badan-badan yang lain, umpamanya Kementerian-kementerian untuk mendapat tender dan berbagai-bagai lagi.

Jadi ini juga berlaku berterusan penyertaan bumiputera dalam bidang ini saya rasa akan begitu lembap, akan lambat dan mungkin menemui kegagalan. Oleh itu saya berharap dan menyeru supaya keadaan-keadaan yang menghalang ini dapat diatasi dengan galakan dan sokongan daripada agensi-agensi Kerajaan malah daripada Kerajaan sendiri supaya matlamat dan dasar yang baik dan cantik itu benar-benar menemui hasil yang dapat dinikmati oleh kaum bumiputera di negara ini sama dengan kaum-kaum lain yang telah maju dalam bidang perniagaan, bidang ekonomi dan lain-lain lagi.

Tuan Yang di-Pertua, dalam ucapan Yang Berhormat Menteri Kewangan baru-baru ini ada menyentuh berkenaan dengan mengurangkan aliran wang keluar negeri. Dalam masalah ini salah satu daripadanya yang ditekankan ialah untuk menaikkan cukai-cukai import. Baru-baru ini cukai import kereta telah dinaikkan yang dibuat di luar negeri dalam usaha untuk menyekat aliran wang keluar, tetapi saya berpendapat banyak lagi usaha-usaha dan kajian yang patut dibuat supaya aliran wang keluar ini benar-benar dapat dikurangkan dan disekat sebolehnya supaya wang itu dapat digunakan di dalam negara ini.

Saya tidak berhajat menyentuh banyak perkara tetapi suka menyentuh masalah perkembangan pertanian sahaja umpamanya. Saya tidak dapat memberi angka yang tepat tetapi begitu banyak wang yang telah dikeluarkan dari negara ini umpamanya untuk membawa buah-buahan masuk, buah limau, buah anggur dan lain-lain lagi dan agaknya selera orang-orang Malaysia ini suka sangat memakan barang-barang yang dibawa masuk, malah dalam tahun yang sudah sahaja berpuluh juta ringgit harga buah-buah durian yang telah dibawa masuk dari negara jiran.

Dalam masalah ini apakah kajian yang telah dibuat oleh MARDI umpamanya dalam menghadapi masalah ini untuk memperbaiki hasil tanaman buah-buahan dan lain-lain lagi. Sebagaimana kita maklum, bahawa sebuah negara jiran kita di negara ASEAN ini tidak lagi membawa masuk buah limau dan buah anggur ke negaranya tetapi telah menanam buah-buah demikian dengan jayanya di negara mereka. Ini contoh yang paling senang, yang paling mudah, tidak memperhitungkan perkara-perkara lain yang sepatutnya dapat dibuat kajian dari semasa ke semasa bagi mengurangkan aliran wang keluar negara kita ini. Salah satu daripada usaha untuk mengukuhkan ekonomi negara dan juga kestabilan kewangan negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga suka membangkitkan bahawa dalam buku butir-butir Belanjawan ini ada terdapat iaitu berkenaan dengan baki pampasan kepada Negeri Selangor yang berjumlah sebanyak \$292.5 juta lagi. Pampasan ini sebagaimana yang kita maklum ialah hasil daripada pengwujudan Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. Sejumlah tanah yang telah diserahkan kepada Kerajaan Persekutuan untuk dijadikan Wilayah Persekutuan di mana dalam rundingannya Kerajaan Persekutuan bersetuju membayar pampasan kepada Kerajaan Negeri Selangor.

Wang pampasan ini adalah bertujuan untuk membangunkan beberapa buah bandar baru dalam Negeri Selangor bagi menampung keperluan-keperluan rakyat di Negeri Selangor termasuk dalam pembangunan, perumahan dan lain-lain lagi. Malahan sebahagian besar daripada kakitangan Kerajaan yang bekerja di Wilayah Persekutuan ini adalah tinggal di dalam Negeri Selangor atau di luar Wilayah Persekutuan. Mereka memerlukan rumah dan berbagai-bagai lagi.

Saya berharap supaya wang pampasan itu akan dapat diselesaikan bagi memudahkan Kerajaan Negeri Selangor merencanakan pembangunan-pembangunan bandar baru dan juga pembinaan rumah-rumah bagi menampung keperluan rumah untuk rakyat negeri itu.

Tuan Yang di-Pertua, bercakap tentang Wilayah Persekutuan atau Kuala Lumpur ini, Kuala Lumpur hari ini telah pesat membangun, pesat sungguh membangun dan kadangkala kita tidak tahu lagi bagaimana asalnya kerana pembangunannya yang begitu pesat. Di Kuala Lumpur dahulu ada satu tempat dinamakan Simpang 7, tetapi hari ini Simpang 7 itu telah tidak ada lagi, telah membangun dengan begitu cepat dan begitu indah tetapi Bandaraya Kuala Lumpur, ibu negara kita ini, sedang mengalami satu keadaan di mana apabila sahaja hujan, tidak payah satu hari, tiga jam pun cukup, kalau terlampau lebat dua jam pun cukup, sebahagian besar Bandaraya ini akan mengalami banjir kilat. Lebih-lebih lagi musim ini kita dengar hari-hari hujan dan banyak rakyat yang terlibat, penduduk yang terlibat dengan banjir kilat ini.

Dalam soal jawab tadi, Yang Berhormat Menteri Wilayah Persekutuan ada menjelaskan kepada kita berkenaan langkah-langkah bagi mengatasi banjir kilat ini dengan meluruskan Sungai Kelang, mengadakan empangan di huluan

sungai dan salah satu daripada empangan yang sedang dibuat hari ini ialah empangan Batu. Empangan Batu ini dengan izin, "Batu dam" ini dibuat untuk dua tujuan, pertamanya mencegah banjir di Kuala Lumpur dan yang keduanya untuk mendapatkan bekalan air minuman kepada rakyat yang tinggal di Kuala Lumpur dan juga di Negeri Selangor.

Pertambahan penduduk Kuala Lumpur begitu pesat. Sebagaimana dimaklumkan oleh Yang Berhormat Menteri Wilayah Persekutuan baru-baru ini dalam taklimatnya pertambahan penduduk ini iaitu lebih kurang 4% setahun dan hari ini telah sampai kepada angka lebih 1 juta manusia yang tinggal di Bandaraya Kuala Lumpur ini. Mereka memerlukan bekalan air yang cukup dan sekarang ini kita mendengar banyak kekurangan bekalan air yang dialami oleh rakyat, oleh penduduk bukan sahaja di Bandaraya Kuala Lumpur ini tetapi juga di kawasan yang didiami oleh penduduk di Negeri Selangor.

Itulah tujuan Kerajaan mengadakan empangan Batu yang sedang diusahakan sekarang yang dibuat oleh Kerajaan dan baru-baru ini juga kita mendapat satu laporan lagi, dalam usaha untuk mencegah keadaan banjir ini dan membekalkan air kepada penduduk-penduduk dan rakyat ini, satu lagi empangan sedang diura-urakan, direncanakan oleh Kerajaan iaitu empangan di Gombak dengan izin, "Gombak dam" yang akan merangkumi tiga buah kampung tradisi bumiputera, kampung tradisi orang-orang Melayu yang mempunyai penduduk lebih kurang 8,000 orang yang terlibat dengan keluasan tanah lebih kurang 2,000 ekar. Sebuah kampung yang berhampiran dengan Bandaraya Kuala Lumpur ini.

Jika sekiranya Ampangan Gombak ini terus dijalankan memandangkan keperluan untuk mencegah banjir di

Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur dan juga untuk membekalkan air minuman, maka kampung-kampung tradisi yang didiami oleh penduduk 8,000 orang-orang Melayu ini akan tenggalam, Tuan Yang di-Pertua, dan rumah-rumah mereka juga akan hilang. Sebagaimana yang kita maklum bahawa durian yang paling terkenal di Kuala Lumpur ini ialah 'Durian Gombak', durian ini juga akan luput dan akan musnah.

Cubalah beri gambaran ataupun cubalah kita gambarkan kepada kita hari ini, kalau sekiranya ampangan ini diteruskan maka bencana itulah yang akan berlaku kepada penduduk-penduduk yang tinggal di kampung tradisional yang saya sebutkan di kawasan Gombak itu. Oleh itu saya memohon, Tuan Yang di-Pertua, supaya Kementerian berkenaan dan juga Kerajaan menyemak semula rancangan ini dan jika boleh cuba mengelakkan dan memindahkan kawasan-kawasan yang akan ditenggelami oleh air itu yang tidak akan menghapuskan dan memusnahkan kampung tradisional orang-orang Melayu itu.

Inilah harapan saya kepada Dewan ini, kepada Kementerian berkenaan dan juga kepada Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi yang saya suka hendak menyentuh dan telah banyak sangat disentuh oleh rakan-rakan saya di dalam Dewan yang mulia ini, saya juga suka mengambil bahagian dalam perkara ini yang sangat begitu meluas diperkatakan baru-baru ini iaitu berkenaan dengan masalah jemaah haji.

Musim haji tahun 1984 ini banyak perkara yang diperkatakan berkenaan dengan Lembaga Urusan dan Tabung Haji (LUTH). Di hadapan kita ini ada sebuah Buku Penyata LUTH yang telah dapat kita baca. Apa yang menarik perhatian kita semua ialah tentang tujuan LUTH ini ditubuhkan oleh

Kerajaan. Ada tiga tujuan pokok LUTH ini diwujudkan:-

1. untuk membolehkan orang-orang Islam menyimpan wang secara beransur-ansur bagi memenuhi perbelanjaan menunaikan fardu haji atau lain-lain perbelanjaan yang berfaedah;
2. untuk membolehkan orang-orang Islam melalui wang simpanan mereka mengambil bahagian dengan lebih berkesan di bidang penanaman modal, dalam lapangan perusahaan dan perdagangan, perladangan serta tanah dan bangunan melalui cara yang halal di sisi agama Islam;
3. untuk memberi perlindungan, pengawalan dan kebajikan kepada orang-orang Islam menunaikan fardu haji dengan mengadakan berbagai kemudahan dan perkhidmatan.

Tujuan LUTH ini diwujudkan begitu baik dan begitu cantik sekali. Tetapi baru-baru ini sangat heboh diperkatakan berkenaan masalah muassasah dan lain-lain lagi.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga suka mengingatkan bahawa sebagai seorang Islam, menunaikan fardu haji adalah rukun Islam yang kelima yang dapat dibuat oleh setiap orang Islam yang berusaha, yang berkemampuan dan berbagai-bagai lagi mengikut apa yang disyaratkan dan kita pergi menunaikan fardu haji ke Mekah itu adalah menjalankan amal ibadat, menunaikan kewajipan rukun Islam yang kelima dan saya berharap tidak seorangpun dari kita yang pergi menunaikan fardu haji itu dengan niat yang lain. Umpamanya, untuk pergi melancong atau sebagainya kerana niat sebenar-benarnya kita ialah untuk menunaikan fardu haji rukun kelima dalam rukun Islam.

Walau bagaimanapun, saya mengucapkan terima kasih kepada LUTH yang telah cuba dengan sedaya upaya untuk memberikan

perkhidmatan kepada jemaah-jemaah haji negara kita yang telah pergi menunaikan haji ke Mekah setiap tahun. Pada tahun 1984 yang lalu, saya diberitahu bahawa bilangan jemaah haji kita yang pergi menunaikan fardu haji lebih kurang 24,000 orang. Dan saya diberitahu juga bahawa kakitangan LUTH yang menjaga jemaah haji 24,000 orang itu tidak seimbang banyaknya dengan nisbah jemaah haji tahun ini. Oleh itu saya berharap kepada Kerajaan supaya memikirkan semula supaya setiap tahun apabila berlaku musim haji ini hendaklah menyediakan bilangan kakitangan yang seimbang supaya jemaah haji tidak lagi mendapat kesusahan dan sebagainya. Jadi ini juga patut difikirkan.

Di samping itu juga saya suka menyarakan bahawa setiap pegawai Kerajaan atau kakitangan yang akan pergi ke Mekah pada setiap musim haji, sama ada kakitangan yang diambil secara sukarela atau kakitangan tetap hendaklah sebenar-benarnya dapat diberikan kursus orientasi supaya mereka itu mengetahui akan tujuan dan matlamat mereka pergi dan menjalankan tanggungjawabnya dengan sebaik-baiknya. Di samping itu juga akan dapat memberi layanan yang baik kepada jemaah-jemaah haji dengan menggunakan atau mempunyai sifat-sifat yang bersopan santun dan sebagainya. Maklumlah Tuan Yang di-Pertua, sebilangan besar jemaah-jemaah haji kita yang pergi ke Mekah itu berumur lebih daripada 50 tahun, dalam erti kata mereka itu agak tua kerana mereka telah menyimpan wang begitu lama, beransur-ansur untuk mencukupkan \$5,000 - \$6,000 untuk pergi menunaikan fardu haji. Dan keadaan kesihatannya juga agak uzur. Jadi terpaksa mereka diberi bimbingan yang baik supaya mereka dapat menunaikan fardu haji itu dengan sempurna dan selesai.

Saya tidaklah mahu memperkatakan masalah kuasa kerana kita tahu bahawa kita pergi ke negara orang, kuasa yang

ada di tangan pemerintah negara itu, khasnya di tangan negara Arab Saudi sendiri. Tetapi tujuan dan matlamat kita mewujudkan LUTH itu, bahagian yang ketiga itu cukup terang dan nyata iaitu untuk memberikan perlindungan, pengawalan dan kebajikan kepada orang-orang Islam menunaikan fardu haji dengan mengadakan berbagai kemudahan dan perkhidmatan.

Menyentuh kemudahan dan perkhidmatan ini, saya mendapat tahu bahawa keadaan klinik LUTH di Mekah dan di Madinah itu sangatlah tidak memuaskan. Malahan kalau kita pergi ke Bangunan Tabung Haji di Madinah, Kalau kita naik ke Tingkat 7 yang dinamakan "Kantin Tabung Haji" – "Kantin Tabung Haji" itu, minta maaf saya, Tuan Yang di-Pertua, keadaannya, lebih cantik lagi gerai setingan di kampung-kampung setingan. Ini juga semuanya patut diberi perhatian, kerana negara kitalah kita berasa bangga dan berasa begitu megah kerana negara kitalah yang ada Lembaga Urusan dan Tabung Haji (LUTH). Tetapi saya berharaplah supaya keadaan ini dapat kita baiki supaya benar-benar dapat mencapai matlamat kita menubuhkan LUTH seperti yang termaktub dalam tujuan-tujuan penubuhannya, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua, akhir-akhir ini kita selalu benar memperkatakan soal perpecahan masyarakat dan berbagai lagi soal di mana ada rakyat kita yang tidak mengenang budi yang diberikan peluang-peluang dan berbagai-bagai lagi yang telah kita perikatakan. Umpamanya, masalah anak-anak kita yang diberi peluang untuk melanjutkan pelajaran ke luar negeri dengan bantuan Kerajaan yang tidak termimpi mereka mendapatnya, tetapi apabila balik, mereka tidak seiringan dengan Kerajaan, malahan terdapat pula di antaranya yang menentang dasar Kerajaan.

Sehubungan dengan ini, kita semua

bersetuju bahawa negara kita baru merdeka 27 tahun. Negara Malaysia ini kita maklum dan kita bersetuju sebuah negara yang paling istimewa dalam dunia ini, paling unik, tidak ada negara-negara lain seperti negara kita ini yang didiami oleh berbagai keturunan, berbagai kepercayaan dan kebudayaan. Kita bersyukur, berterima kasih kepada pemimpin-pemimpin kita yang dahulu dan sekarang yang telah dapat membendung keadaan ini menjadikan negara Malaysia terkenal di seluruh dunia. Walaupun rakyatnya sedikit, 15 juta, negara kita kecil tetapi kita mendapat sanjungan, mendapat kepujian oleh negara-negara lain. Walaupun demikian, kegiatan-kegiatan yang berlaku ini juga membimbangkan kita.

Pemecahan-pemecahan masyarakat yang katakan tadi oleh rakan-rakan saya yang patut diambil kira supaya kita membendung keadaan ini kerana masih jauh lagi perjuangan kita untuk membina satu negara yang benar-benar kukuh dan kuat dan ini memerlukan semua sokongan penduduk negara ini.

Baru-baru ini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita ada bercakap, bukan semua, yang sebenarnya dalam usaha untuk mewujudkan satu bangsa Malaysia yang berpadu, harmoni dan kuat ini semua golongan harus memainkan peranan, termasuklah golongan-golongan apa yang dikatakan mass media, akhbar-akhbar tempatan yang memainkan peranan untuk bersama-sama dengan Kerajaan dan pihak yang berkuasa dalam usaha untuk mewujudkan satu bangsa Malaysia yang berpadu, harmoni dan kuat ini. Tetapi saya suka menyatakan lebih-lebih lagi kepada Kementerian Dalam Negeri supaya dapat mengikuti perkembangan-perkembangan dan juga tindakan-tindakan yang masih ada terdapat, bukan semua, terdapat bahawa ada akhbar-akhbar dan majallah-majallah dengan secara tidak kita sedari, memainkan peranan mereka untuk menimbulkan keraguan,

menimbulkan rasa cemburu dan berbagai-bagai lagi. Malah ada terdapat kadang-kadang akhbar-akhbar negara kita ini, bilangannya sedikit, tidak pernah memuji usaha Kerajaan secara besar-besaran tetapi akan mengutarakan masalah-masalah yang patut dihadapi oleh Kerajaan secara besar-besaran. Ini pun berlaku juga. Ini semua patut diberikan perhatian supaya tujuan matlamat kita untuk mewujudkan satu bangsa yang benar-benar bangsa Malaysia yang kuat dan harmoni ini akan terus dapat kita capai. Itulah satu harapan saya Tuan Yang di-Pertua.

Selain daripada itu, saya suka sedikit menyentuh, semalam dan dari ini ada rakan saya menyatakan berkenaan dengan Kementerian Kesihatan. Kementerian Kesihatan, keadaan hospital yang tidak selesa, yang tidak teratur dan berbagai-bagai lagi, dan lambat melaksanakan projek yang baru untuk kemudahan-kemudahan rakyat. Tetapi saya tidak mahu pergi jauh kepada hospital besar, hospital desa dan sebagainya.

Saya hendak menyentuh sedikit sahaja, tidak payah jauh-jauh iaitu klinik di Bangunan Parlimen ini pun cukuplah sebagai contoh. Kalau kita pergi ke klinik Parlimen ini, kalau adalah Ahli-ahli Yang Berhormat ini sakit mungkin agaknya tidak akan sihat tetapi bertambah sakit lagi Tuan Yang di-Pertua. Keadaan yang tidak teratur dan berbagai-bagai lagi. Kita bercakap tentang hospital, klinik desa berbagai-bagai lagi di luar-luar tetapi yang dekat dengan kita juga Tuan Yang di-Pertua patutlah ditinjau-tinjau sedikit, semoga hendaknya jangan ada saya berdoa, tidak ada Ahli-ahli Dewan ini yang sakit nanti dibawa ke klinik itu, mereka tidak akan sembuh Tuan Yang di-Pertua, bertambah sakit lagi. Tolong-tolonglah, tengok-tengokkan. Hari itu Yang Berhormat rakan saya mengatakan atap Parlimen ini bocor. Ini kliniknya juga patut diambil perhatian.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga sedikit menyentuh berkenaan dengan kejadian yang baru-baru ini berlaku di Sabak Bernam. Ini ada hubungannya dengan lembaga Padi dan Beras Negara (LPN). Sebagaimana kita maklum bahawa kaum-kaum tani yang bersawah, yang mengerjakan sawah-sawah di bendang-bendang itu menggunakan tenaga mereka untuk mendapatkan hasil bagi menyara keluarga dan anak isterinya. Tetapi baru-baru ini satu kejadian berlaku di Sabak Bernam, beratus-ratus guni padi tersadai di jalan raya, tidak di ambil oleh LPN. Kononnya tuduhan mengatakan padi itu kotor, tidak dapat diterima. Tetapi kalau dia dibiarkan di tepi jalan raya itu tidak diambil, dia akan musnah, bukan kotor lagi. Ini akan merugikan kepada petani-petani yang telah berusaha dengan gigihnya untuk menghasilkan pengeluaran padi, mereka bersawah tetapi menerima keadaan-keadaan yang begitu menyedihkan. Saya berharap kejadian ini tidak akan berlaku lagi dan juga pihak LPN akan cuba menyasat sebenar-benarnya di mana punca benda ini berlaku supaya tidak akan membeban dan menyusahkan kaum tani yang menerima keadaan demikian.

Tuan Yang di-Pertua, bercakap berkenaan dengan pembangunan perumahan hari ini kita semua bersetuju bahawa masalah perumahan lebih-lebih lagi dalam Bandaraya Kuala Lumpur ini dan sekitarnya merupakan masalah yang begitu mendadak, masalah yang begitu penting untuk memberikan rumah kepada rakyat yang benar-benar tidak berumah. Tiap-tiap tahun kita melihat pertumbuhan perumahan yang begitu banyak yang dibuat oleh Kerajaan ataupun pihak swasta. Apa yang hendak saya perkatakan di Dewan ini ialah berkenaan dengan cara pembinaan perumahan itu khususnya yang dibuat oleh Kerajaan-kerajaan Negeri. Mungkin saya silap, tetapi jika apa yang saya katakan ini benar, supaya Kerajaan dapat mengambil perhatian

supaya tiap-tiap Kerajaan Negeri hendaklah membuat penyiasatan yang benar-benar bagaimana dan di mana seharusnya pembinaan rumah-rumah ini dibuat, diselenggarakan, disusun dan diprogramkan supaya jangan sampai ada orang mengatakan bahawa kita bertindak atau membuat rumah ini secara ad-hoc sahaja, secara tergesa-gesa dengan tidak mengambil kira akibat-akibat yang terbit dari pembinaan rumah-rumah itu.

Kadang-kadang satu kawasan dibinakan rumah oleh Kerajaan lebih-lebih lagi rumah murah yang berharga agak murah hanya lebih kurang 100 buah unit dibukakan permohonannya maka akan berduyun-duyun, beribu-ribu orang akan menyerbu Pejabat-pejabat Tanah dan Daerah untuk mendapatkan borang-borang rumah. Dan ada pula kadangkala di kawasan-kawasan yang tidak didiami oleh orang-orang yang agak berada didirikan rumah-rumah yang agak mahal di mana orang-orang yang miskin atau berpendapatan rendah tidak mampu membeli rumah itu, pun berlaku juga. Jadi, dalam masalah pembinaan pembangunan rumah-rumah ini saya berharaplah supaya Kerajaan-kerajaan Negeri khususnya dapat membuat satu penyiasatan yang benar-benar atau saya katakan dengan izin, monitoring dalam pembinaan rumah-rumah ini supaya tidak memberikan akibat kemudian hari yang kurang baik kepada kawasan-kawasan tertentu dan juga kepada masyarakat-masyarakat tempatan atau kepada rakyat yang benar-benar memerlukan rumah.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Soal Jawab tadi kita telahpun mendengar berkenaan dengan soalan-soalan Keretapi Tanah Melayu. Saya suka sedikit menyentuh berkenaan dengan Keretapi Tanah Melayu (KTM) ini. Kita pernah mendengar soalan di Dewan ini bilangan keretapi-keretapi yang terkeluar landasan yang begitu banyak tiap-tiap tahun berlaku. Dan hari ini kita dengar satu percubaan

baharu berkenaan dengan railbus yang mendapat sambutan baik daripada rakyat tetapi saya sebagai yang dibesarkan di Kuala Lumpur ini, Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengajak Tuan Yang di-Pertua kalau senang boleh melawat Bengkel Pusat Keretapi di Sentul. Kalau tidak silap saya, Bengkel Pusat Keretapi di Sentul ini dibuat sebelum perang sampai hari ini pun keadaannya demikian juga, tidak ada apa perubahan.

Saya juga mendapat tahu banyak pekerja-pekerja di Workshop atau di Bengkel ini boleh menghilangkan diri disebalik-sebalik besi buruk yang bersepahan hanya mereka akan keluar apabila time untuk balik. Begitulah keadaannya yang berlaku di Bengkel Pusat Keretapi Tanah Melayu di Sentul ini kerana hanya dibuat sebelum perang hinggalah ke hari ini.

Kalau kita mahu memperkatakan pula berkenaan dengan keretapi-keretapi yang keluar landasan yang berlaku, agaknya, Tuan Yang di-Pertua bersetuju dengan saya bahawa landasan keretapi yang ada hari inipun dibuat sebelum perang dahulu sampailah hari ini tidak ada apa perubahan, coachnya dibaharui tetapi landasan tidak.

Saya suka bertanya, Tuan Yang di-Pertua, dalam keadaan pembangunan yang pesat ini kerana yang paling banyak ini, lori-lori yang besar yang banyak ini, dengan adanya bas-bas ekspres, kapal terbang yang banyak adakah masih lagi ekonomik, kita menyimpan keretapi ini. Kalau tidak ekonomik buang sahaja, Tuan Yang di-Pertua, kerana saya nampak tidak ada satu cara bagaimana untuk mendapatkan keuntungan daripada perkhidmatan keretapi ini, saya rasa ini lebih baik lagi.

Kalau juga mahu dimajukan keretapi ini dan mendapat keuntungan haruslah difikirkan supaya segala barang-barang berat, balak-balak dan lain-lain ini menggunakan keretapi, tidak menggunakan lori. Kadang-kadang lori

ini juga mendatangkan keadaan yang susah di jalanraya, lori-lori trailer yang panjang-panjang yang membawa barang-barang, kenapa tidak diadakan satu arahan tertentu supaya pembawa-pembawa barang ini boleh menggunakan keretapi tidak lagi dengan lori. Dengan itu, keretapi ini akan benar-benar mendapat keuntungan dalam jangka panjang.

Saya dapat tahu baharu-baharu ini Keretapi Tanah Melayu sedang memesan 25 locomotive baharu untuk menarik gerabak, untuk menarik coach dan juga coach-coach baharu tetapi keadaan ini juga akan berulang kalau tidak diperbaharui kesemuanya termasuklah landasan yang telah dibuat sebelum perang itu yang kita gunakan sampai sekarang. Inilah agaknya satu perkara yang patut difikirkan oleh Kementerian pengangkutan umpamanya kerana ini di bawah Kementerian Pengangkutan dalam masalah keretapi ini supaya tidak lagi kita mendengar masalah-masalah timbul, keretapi keluar landasan dan itu ini yang berlaku. Kalau hendak kita gunakan benar-benar perkhidmatan keretapi ini kita baharui segala-galanya dan mungkin ianya akan memerlukan kos yang tinggi tetapi itu juga akan mendatangkan keuntungan pada jangka panjangnya.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai seorang anggota yang baharu di Dewan ini hanya satu perkara lagi yang saya hendak sentuh labih-lebih lagi dalam bandaraya Kuala Lumpur ini dan di sekitar kawasan pembangunan yang pesat ini ialah berkenaan dengan pencemaran alam, ini di bawah Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar. Industri-industri, kilang-kilang yang didirikan dengan banyaknya yang telah mendatangkan pencemaran alam yang tidak ketara tetapi ada juga kilang-kilang yang telah mendatangkan kecemaran alam yang ketara.

Sebagai contoh, dahulu ialah kilang simen di Rawang. Pada satu ketika

dahulu kalau kita lalu di Rawang itu kita lihat perbezaan dari tempat-tempat lain. Kalau di tempat-tempat lain pokok-pokoknya dan warna hijau tetapi di Rawang itu dan sekitarnya warnanya putih kerana debu daripada kilang simen ini keluar dengan banyaknya, bukan sahaja merosakan pokok-pokok tetapi mungkin mengganggu kesihatan manusia. Alhamdulillah, dengan tindakan-tindakan yang dibuat kilang ini telahpun dapat menahan pencemaran alam yang sangat ketara itu dan dari nampaknya pokok-pokok telah pun hijau semula. Tetapi ada satu lagi kilang simen di Batu Caves. Setelah dua tahun ini tidak ada apa-apa tindakan yang dibuat dan keadaan-keadaan yang berlaku di sekitar Rawang itu hari ini berpindah pula ke Batu Caves semua pokok-pokok menjadi putih kerana habuk simen itu. Berbagai-bagai rayuan dan tindakan-tindakan dibuat tetapi tidak ada apa-apa sambutan yang telah diberikan dan keadaan ini juga hari ini serupa. Jadi, saya berharaplah kepada Kementerian yang berkenaan benar-benar mengkaji dan menyiasat perkara ini supaya tidak berlaku lagi dan tidak akan mendatangkan keadaan yang menyusahkan kepada rakyat yang tinggal di sekitar kawasan itu.

Yang akhirnya, saya balik semula ke Bangunan Parlimen ini, Tuan Yang di-Pertua. Saya seorang anggota baharu di Dewan ini tetapi sempat juga melihat-lihat iaitu berkenaan dengan bangunan tinggi Parlimen (Tower Block) yang tidak digunakan dan saya pun tidak tahu lagi, belum diberi tahu bilik nombor berapa bilik saya. Tetapi saya nampak tidak ada pun orang naik ke bilik itu, keadaannya gelap, kawalannya tidak ada. Apakah salahnya supaya dibuat satu perancangan yang baik umpamanya banyak rakan-rakan saya Ahli-ahli Yang Berhormat ini datang daripada luar negeri Selangor, luar Kuala Lumpur ini dapat tinggal di bangunan itu dengan kemudahan yang sedia ada, dengan bilik Secretarynya dan berbagai

lagi dapat digunakan. Kita pernah, mengatakan bangunan-bangunan yang kita buat ini menjadi 'gajah putih' atau dikatakan 'white elephant' tetapi di depan mata kita sendiri juga ada bangunan yang demikian yang tidak kita gunakan sepenuhnya. Saya berharap ini juga, Tuan Yang di-Pertua, dapat hendaknya merujuk perkara ini kepada yang berkenaan bagi menyenangkan rakan-rakan saya yang datang luar dari Kuala Lumpur ini, mudah-mudahan sewanya pun kurang daripada bilik-bilik hotel dan kawalannya pun cukup, mereka dapat menggunakan bilik-bilik yang ada itu untuk tempat tinggal mereka selama sidang Dewan ini berlaku pada tiap-tiap kali kita bersidang.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa itu sahajalah ucapan sulung saya pada petang ini dan saya sekali lagi dengan sukacita dan ikhlasnya menyokong penuh Rang Undang-undang Perbekalan tahun 1985. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Toh Muda Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan.

5.49 ptg.

Toh Muda Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, yang telah memberi peluang ini bagi saya untuk turut serta membahaskan Rang Undang-undang berkenaan dengan Perbelanjaan 1985.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri Kewangan telahpun membentangkan Belanjawan tahun 1985 di Dewan yang mulia ini pada 3.12.84 dan juga di Dewan Rakyat pada 19.10.84 dan pada umumnya rakyat telah menerimanya dengan baik dan pembentangan Belanjawan tersebut juga merupakan satu pembentangan yang boleh dikatakan amat popular sekali yang pernah dibentang oleh mana-mana Menteri Kewangan negara kita. Sesungguhnya saya berdiri dengan senang hati, dengan bangga dan

sukacitanya menyokong Rang Undang-undang Perbekalan, 1985.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun pada umumnya rakyat jelata menyambut baik dan merayakan setiap perkara yang telah dibentangkan melalui Menteri Kewangan dan Kerajaan bersabit dengan perbelanjaan bagi tahun yang ke hadapan, walaupun keadaan ekonomi negara mahupun dunia masih belum lagi pulih seperti yang dihayati ataupun dikehendaki oleh kita semua, pihak Kerajaan telahpun sanggup dan mampu mengeluarkan satu Budget yang benar-benar segar, sihat dan memberi banyak perasaan-perasaan yang positif kepada rakyat jelata, kepada usahawan-usahawan dan juga terhadap pelabur-pelabur yang ada di negara kita ini. Tetapi walaupun di dalam keadaan kita merayakan Budget yang begitu baik dan walaupun pada mulanya beberapa hari selepas Budget itu diumumkan, harga-harga di pasaran Stock Market, kaunter-kaunter yang berkenaan meningkat naik yang mana index harga-harga kaunter-kaunter di pasaran Stock Market Kuala Lumpur itu sebagai satu index yang menunjukkan keadaan ekonomi semasa di mana negara tetapi peningkatan dan kenaikan harga-harga di pasaran Stock Market itu hanya setakat 4-5 hari sahaja dan selepas itu ianya turun menjunam, dan ini amat mengejutkan kita semua dan juga membabitkan perasaan kurang senang, ada yang panik dan ada pula yang merasa kekhuatiran yang amat sangat mengapa selepas Budget yang begitu baik dibentangkan di dalam parlimen harga-harga di Stock Market boleh turun sebegini rendah sehinggakan pihak Kerajaan terpaksa mengepam lebih kurang \$800 million di antara 3-4 minggu yang lampau bagi menstabilkan balik harga di pasaran Stock Market dan inipun hanya dapat kita stabilisekan harga pasaran di Stock market itu setakat beberapa hari sahaja dan selepas itu pula turun balik. Dan saya dapat tahu melalui sumber-sumber yang tertentu pada minggu sudah baru-baru ini Kerajaan terpaksa lagi

mengepam, kalau tidak silap saya \$250 million lagi ke pasaran dan selepas cuti Maulud Nabi s.a.w. barulah harga-harga kaunter di Stock Market itu meningkat balik. Berapa lamakah pihak Kerajaan terpaksa mengepam berjuta-juta ringgit wang rakyat ke pasaran untuk menstabilkan harga kaunter di Stock Market? Tidakkah ada suatu program, satu Master Plan, satu badan bagi menentukan yang dapat kita stabilisekan lebih baik lagi harga-harga di pasaran Stock Market ini agar tidaklah Kerajaan terpaksa menanggung bebanan yang begitu hebat sekali dari semasa ke semasa bagi memperbaiki keadaan yang mana boleh meruncing dan menjejaskan perkembangan ekonomi negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, itu sebagai mukadimmah saya dalam saya membahaskan Rang Undang-undang ini sebagai suatu pendapat yang mana kita harapkan pihak Kerajaan lebih teliti lagi dalam merancang penyusunan anggaran perbelanjaan dan keutamaan-keutamaan tertentu agar negara kita ini tetap sihat, tetap maju, tetap kukuh dari segi ekonomi dan pembangunannya. Dan selepas ini izinkan saya pula untuk khusus mengambil masa sedikit bagi meneliti perkara-perkara, isu-isu dan laporan-laporan yang telahpun dibangkitkan dalam buku Belanjawan tahunan ini melalui tiga langkah-langkah yang telahpun diutarakan oleh Menteri Kewangan bagi memperkukuhkan ataupun sebagai latar belakang dan strategi Belanjawan 1985 itu, iaitu:

1. memperkukuhkan imbalan pembayaran;
2. memperkukuhkan kedudukan belanjawan sektor awam dalam usaha mempertahankan pertumbuhan ekonomi yang berterusan dan kestabilan kewangan; dan
3. menggalakkan pertumbuhan sektor swasta.

Tuan Yang di-Pertua, bagi membahaskan langkah yang pertama stra-

tegi Belanjawan 1985 iaitu memperkukuhkan imbalan pembayaran, kita diberitahu bahawasanya akaun semasa negara kita pada tahun ini menghadapi kekurangan (deficit) sebanyak M\$5.2 billion. Ini dikatakan bertambah baik jika dibandingkan dengan deficit pada tahun 1982 yang sebanyak \$8.1 billion. Bagi pihak Menteri Kewangan dan buku Belanjawan tahunan ini tidak pula menyebutkan selepas memberi berbagai-bagai angka dan statistik berkenaan dengan perbelanjaan tahun 1985 dan berapa pula dianggarkan deficit negara kita bagi tahun 1985.

Ini juga penting oleh kerana kita tidak mahu melihat Kerajaan sentiasa dibebankan dengan hutang-hutang yang tinggi yang mana ini boleh melemahkan lagi strategi Kerajaan bagi membangunkan ekonomi negara kita ini. Sepatutnya sesudah kita mendengar butir-butir, angka-angka berkenaan dengan beberapa banyak akan dibelanjakan mengikut Kementerian-kementerian yang tertentu, kita juga dapat diberitahu bagi tahun 1985 berapa pula agaknya kekurangan (deficit) yang akan ditanggung oleh Kerajaan bagi tahun yang sama.

Tuan Yang di-Pertua, langkah-langkah bagi mengukuhkan imbalan pembayaran yang telah saya sebutkan tadi dibahagikan dengan dua cara; iaitu secara jangka panjang dan jangka pendek. Jangka panjangnya ialah bagi cara mengawal perbelanjaan Kerajaan dan sektor awam yang akan saya ulaskan selepas ini dan telahpun banyak diulas di dalam pembentangan Menteri berkenaan.

Keduanya, langkah-langkah jangka pendek ini yang perlu saya ambil masa sedikit untuk memberi beberapa komen atau pendapat berkenaan dengan terutamanya bagi bidang pelancongan sebagai satu langkah jangka pendek mengukuhkan imbalan pembayaran negara.

Tuan Yang di-Pertua, pelancongan telahpun diberi satu keutamaan yang

penting dalam pembentangan Anggaran Perbelanjaan pada tahun ini sebagai perkara yang utama. Tetapi pada hemat saya banyak lagi yang perlu dibuat oleh industri yang berkenaan ini bagi memperelokkan, memperbaiki lagi bidang yang dianggapkan begitu penting oleh Kerajaan. Terutamanya setakat ini kita tidak nampak lagi wujudnya satu badan ataupun satu jawatankuasa seperti 'Clearing House' bagi menentukan berapa banyakkah hotel-hotel bertaraf antarabangsa atau bertaraf tempatan yang sepatutnya diberi lesen untuk dibuka, dimajukan dalam negara kita ini. Kita tidak nampak langsung satu penyelarasan, satu kontrol atau pengawalan bagi menentukan bilik-bilik hotel yang diwujudkan dalam negara ini mengikut kehendak semasa, mengikut budget dan pertumbuhan bidang pelancongan yang maha penting ini bagi kita memperkukuhkan imbalan pembayaran kita.

Kita dapat tahu bahawasanya dari jangka masa dua tahun yang akan datang akan bertambah 6,000 bilik lagi. Tetapi kajian pula menunjukkan keperluan bilik-bilik hotel dalam masa yang sama iaitu dalam masa dua tahun akan datang ini akan kekurangan sebanyak 50% daripada keadaan yang ada sekarang ini. Kajian ini dibuat oleh pihak yang bertanggungjawab dan boleh dipercayai tetapi di manakah penyelarasan daripada pihak Kerajaan langsung tidak diambil kira 'trend' atau keadaan ekonomi sedunia yang mana kita anggap pada tahun 1985/1986 bidang perindustrian perhotelan dan pelancongan ini akan turun sebanyak setengah ataupun 50% daripada apa yang sedia ada pada tahun 1984 dan dalam pada dan ketika itu juga dalam kita teruk mengalami kemerosotan pelancongan ini, negara kita akan mewujudkan pula 6,000 tambahan bilik yang mana tentu sekali akan menjejaskan perindustrian perhotelan yang ada di negara kita ini.

Kita semua tahu bahawasanya manamana hotel itu pendapatannya banyak

ditumpu kepada sewa-sewa bilik sehinggakan 50% daripada pendapatan umum sebuah hotel itu datang daripada sewaan bilik. Sekiranya terdapat bilik-bilik hotel yang tidak dapat disewakan kepada mana-mana pelancong, saya percaya industri perhotelan di negara ini akan menghadapi ancaman yang gelap gelita bagi tahun 1985/1986. Maka dengan sebab itu Kerajaan terpaksa mencari jalan untuk mengawal, mengawasi dan menentukan berapa banyakkah hotel yang sepatutnya dibina, didirikan di negara kita ini terutamanya di bandar Kuala Lumpur ini yang mana kita dapat tahu lebih banyak pelabur-pelabur akan membina hotel-hotel bertaraf antarabangsa yang akan mengandungi beratus malah beribu-ribu buah bilik yang mana pasti akan menjadi 'white elephant' atau 'gajah putih' seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat sebelum saya tadi.

Keduanya, dalam bidang pelancongan ini juga, saya ingin menekankan bahawasanya industri perhotelan juga terpaksa menampung sebanyak perbelanjaan sehingga di antara 10 - 20% daripada ongkos membiayai perniagaan perhotelan ini kepada pembayaran elektrik yang mana setakat ini negara kita mengamalkan satu harga yang begitu tinggi sekali kepada perindustrian perhotelan. Sepatutnya dalam Kerajaan dengan usahanya untuk meningkatkan lagi industri pelancongan ini, memberi galakan dan insentif kepada bidang yang berkenaan dengan hanya menukarkan perdagangan perhotelan ini setaraf dengan industri-industri yang lain agar harga gunakuasa elektrik ini dapat dikenakan sama tinggi dan sama rendah dengan industri-industri yang lain yang mana juga banyak lebih kurang juga gunanya kuasa-kuasa tenaga elektrik yang sepatutnya seimbang dan serata dan serupa dengan para perhotelan yang juga sepatutnya dianggapkan sebagai satu bidang industri seperti industri-industri yang lain.

Sekiranya pihak Kerajaan dapat melaksanakan perkara ini, saya fikir akan dapat sedikit sebanyak membantu, menolong industri perhotelan ini untuk lebih competitive, lebih bernyawa untuk terus hidup untuk menampung zaman gelap yang akan ditempuhi di tahun atau dua tahun yang ke hadapan ini.

Sebagai cadangan yang ketiga ialah tentang sepatutnya mencari jalan memberi peluang atau insentif-insentif galakan kepada syarikat-syarikat pelancongan dan sebagainya supaya bidang pelancongan yang diharapkan oleh Kerajaan supaya dapat dipertingkatkan bagi memperkukuhkan imbalan pembayaran ini diberi dengan serta-merta, oleh kerana walaupun kita mungkin kurang mendapat pelancong-pelancong daripada luar negara, kita boleh menghidupkan atau menggalakkan pelancongan dalam negara di antara satu negeri dengan negeri yang lain dengan tujuan dan hasrat untuk menggalakkan orang-orang kita melancong, melihat negeri-negeri yang ada di negara kita ini, maka pihak Kerajaan dicadangkan dan saya harap dapat menimbang agar insentif-insentif seperti tax holiday atau bas-bas pelancongan sepatutnya seperti stage bus atau bas sekolah dikecualikan daripada bayaran duti eksais dan lain-lain insentif kepada syarikat-syarikat pelancongan agar lebih ramai rakyat jelata kita ini yang tidak begitu lumaian pendapatan mereka akan dapat juga bersama-sama di masa cuti pergi melancong selain daripada dapat menambahkan dan mempertingkatkan lagi pengajaran mereka, kita dapat juga memperkembangkan ekonomi dalam negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin pula pindah ke langkah yang kedua yang Kerajaan ingin mengukuh kepada kedudukan belanjawan sektor awam yang mana belanjawan 1985 telahpun memperuntukan sebanyak M\$29.2 billion bagi keseluruhan tahun hadapan

dan jumlah ini bertambah hanya sebanyak \$1.5 billion sahaja atau 5% sahaja lebih daripada 1984.

Di sini saya ingin mengucapkan tahniah dan syabas kepada Kerajaan yang begitu realistik, begitu jauh pandangan dengan hanya menambahkan belanjawan 1985 hanya dengan kelebihan 5% daripada belanjawan 1984 walaupun pertumbuhan ekonomi kita meningkat lebih baik lagi.

Contohnya, pada 1982 pertumbuhan ekonomi kita ialah sebanyak 5.9% dan meningkat baik pada 1983 hingga 6.9%. Pertumbuhan ataupun peningkatan hampir-hampir 20%. Sepatutnya Kerajaan boleh kalau ia perlu mempertingkatkan lagi belanjawan 1985 ini bukan setakat 5% malah boleh pergi ke 20% bagi memudahkan dan menyenangkan lagi rakyat jelata dan negara kita ini supaya bangun lebih baik dari segi ekonomi.

Tetapi yang baiknya yang ingin saya tekankan ialah tentang suatu pandangan yang begitu jauh dan baik yang Kerajaan buat iaitu hanya menambah 5% sahaja Anggaran Perbelanjaan 1985 kalau dibandingkan dengan tahun 1984. Ini kemungkinan juga pihak Kerajaan mengambil kira hutang-hutang negara yang begitu banyak dan insya Allah dengan perkembangan yang tersebut tadi itu dapat kita mengurangkan lagi bebanan Kerajaan daripada segi tanggungan hutang Kerajaan daripada institusi-institusi kewangan luar negeri.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, yang ingin saya mengucapkan syabas kepada Kerajaan ialah tentang keutamaan yang diberi kepada bidang ekonomi dan sosial dari segi peruntukan Anggaran Perbelanjaan Pembangunan dibandingkan dengan Anggaran Perbelanjaan untuk keselamatan yang hanya setakat 9% sahaja diberi kepada keselamatan. Ini pada hemat saya satu strategi yang baik sekali yang menunjukkan keyakinan

dan, dengan izin, confidence Kerajaan tentang taraf keselamatan dan kesejahteraan negara kita dan penduduk-penduduknya. Dan saya ingin merakamkan setinggi-tinggi penghargaan dan tahniah kepada Kerajaan dan kepada Menteri Kewangan yang telah mencerminkan dengan jelas dan nyata kepada kita semua dan dunia umum bahawasanya negara Malaysia ini merupakan sebuah negara yang termaju, terselamat dan tersejahtera sekali boleh dikatakan oleh kerana tumpuan dan perbelanjaan kita untuk keselamatan boleh dikatakan ditaraf yang terendah kalau dibandingkan dengan mana-mana negara.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, ialah berkenaan dengan Perbelanjaan Pembangunan bagi kita mencapai matlamat Dasar Ekonomi Baru dengan cara membasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat.

Di sini saya ada teguran sedikit untuk mendapat pertimbangan Menteri Kewangan iaitu setakat ini Anggaran Perbelanjaan 1985 hanya memperuntukkan sejumlah \$2.2 billion sahaja iaitu kurang daripada 10% umum daripada jumlah besar peruntukan perbelanjaan bagi tahun 1985.

Kita semua tahu bahawasanya sejumlah wang yang terbesar boleh dikatakan majoriti ataupun kebanyakan rakyat negara kita ini masih lagi diletakkan di taraf kadar kemiskinan.

Dan pada hemat saya 10% tidak sampai pun peruntukan yang diberikan kepada membasmi kemiskinan masih belum mencukupi lagi, kerana jumlah orang miskin masih banyak lagi dan perlu suatu peruntukan yang lebih besar, lebih bermakna lagi daripada \$2.2 billion, oleh kerana kekuatan negara kita ini, kekuatan politik, kestabilan negara dan keharmonian umum terletak kepada penduduk-penduduk yang majoritinya terletak di

luar-luar bandar yang mereka kebanyakannya adalah miskin dan pihak Kerajaan tidak sepatutnya memperuntukkan tidak sampai 10% sahaja daripada peruntukan bagi tujuan untuk membasmi kemiskinan.

Saya ingin menekankan di sini dan ingin merayu untuk mengambil masa sedikit untuk menekankan kepada Menteri Kewangan di masa-masa yang akan datang, di tahun-tahun yang hadapan, kita mahu, kita harap agar Kerajaan dapat memperuntukkan sekurang-kurangnya 20% daripada jumlah Anggaran Perbelanjaan ini bagi tujuan penyusunan semula masyarakat dan membasmi kemiskinan oleh kerana Dasar Ekonomi Baru tinggal hanya 5 tahun lagi.

Kita semua sedar kita masih jauh lagi ke tahap matlamat Dasar Ekonomi Baru. Dengan cara kita membelanjakan lebih banyak duit bagi membasmi kemiskinan, saya percaya dengan secara langsung, dengan secara direct, dengan izin, kita dapat memperbaiki lagi peratus pencapaian bumiputera dalam kita mengejar 30% pencapaian dalam Dasar Ekonomi Baru yang hanya tinggal 5 tahun sahaja lagi.

Maka pada hemat saya perkara ini amat penting sekali dan kita harap pihak Kerajaan dan pihak Menteri yang berkenaan agar pada tahun ke hadapan yakni tinggal 4 tahun sahaja lagi diharapkan peruntukan untuk membasmi kemiskinan ini mesti dipertingkatkan sekurang-kurangnya ketahap 20% iaitu dua kali ganda peruntukan yang ada pada tahun ini.

Satu perkara lagi yang ingin saya sentuh dalam membincangkan bagi mengukuhkan kedudukan belanjawan sektor awam ialah berkenaan dengan badan-badan yang dipanggil OBAs iaitu Agensi-agensi Di luar Belanjawan seperti LLN, Telekom, Perbadanan Perusahaan Berat Malaysia (HICOM), Lembaga Lebuhraya Malaysia, Perbadanan Perkapalan Malaysia dan sebagainya.

Walaupun mereka ini merupakan Badan Separuh Kerajaan atau suku Kerajaan, ataupun apa-apa nama dipanggilkan pada Badan-badan yang berkenaan, tetapi mereka juga menggunakan duit rakyat dan Kerajaan juga memperuntukkan wang yang sebegitu banyak bagi mengendalikan kerja-kerja serta peranan-peranan agensi-agensi yang berkenaan. Kesannya ke atas ekonomi negara tidak boleh diketepikan atau dikecilkan, malah mesti diambilkira juga bagi menentukan keadaan ekonomi kita ini sentiasa dikawal rapi supaya tidak menghadapi masalah-masalah yang mungkin boleh berlaku, sekiranya terdapat penyelewengan ataupun kurang efficient, dengan izin, pegawai-pegawai yang berkenaan mentadbirkan agensi-agensi OBA ini.

Kita dapat tahu bahawasanya pada tahun 1981 sebanyak \$2.5 billion ataupun 18% daripada jumlah perbelanjaan sektor awam telahpun diperuntukkan kepada agensi-agensi OBA ini. Dan pada tahun ini sahaja sebanyak \$7.2 billion ataupun 46% daripada jumlah perbelanjaan sektor awam telahpun diperuntukkan bagi agensi-agensi OBA yang berkenaan. Ini satu jumlah yang besar sekali dan pihak Kerajaan seharusnya menentukan agar pengawalan dan pengawasan lebih ketat, lebih padat dan lebih tepat agar peruntukan yang sebegitu besar tidak dibazir ataupun disia-siakan.

Dalam usaha kita untuk menentu kelicinan dan kekesanan agensi-agensi yang berkenaan, maka di sini saya ingin mengesyorkan bahawa dasar Perdana Menteri untuk menswastakan Badan-badan yang tertentu, maka Badan-badan atau Agensi-agensi di bawah OBA ini sepatutnya diberi keutamaan yang terpenting sekali. Oleh kerana banyak kebaikan boleh kita rasa sama-sama sekiranya Badan-badan seperti ini dapat diberes dan dapat ditadbirkan, diuruskan dengan baik dan ianya bukan setakat membebaskan Kerajaan lagi dengan berbagai masalah

penyelewengan dan salahguna kuasa ataupun inefficiency dengan izin, tetapi sepatutnya Badan-badan ini seperti LLN, Telekom dan sebagainya boleh mendatangkan keuntungan-keuntungan pada Kerajaan dan kepada rakyat semua. Oleh kerana kita sudah tahu, kita menggunakan api, kita menggunakan telefon dan kita sentiasa sahaja membayar bil yang kena dibayar oleh pengguna dan kita tahu bahawasanya harga-harga yang kita bayar itu bukan harga yang begitu murah sekali, bahkan kalau tidak setaraf dengan negeri-negeri lain, perbelanjaan kita dan harga kita membayar untuk tenaga elektrik merupakan harga yang agak paling tinggi dalam kawasan rantau ini. Sepatutnya Badan-badan seperti LLN, Telekom menguntungkan dan tidak membebankan Kerajaan, seperti wujudnya buat masa ini dan masa lampau. Ini patut diberi perhatian khusus oleh pihak Kerajaan dan secepat mungkin perlu diswastakan agar ianya boleh dijadikan Badan-badan yang boleh menguntungkan Kerajaan dan rakyat jelata dan tidak membebankan kita semua.

Ketiga, strategi Belanjawan kita ini ialah berkenaan dengan menggalakkan pertumbuhan sektor swasta yang mana pada umumnya seperti saya kata tadi rakyat jelata menyambut baik tentang Budget ini yang mana cukai pendapatan contohnya dikurangkan bagi semua golongan untuk mempertingkatkan lagi daya pengeluaran, pelaburan dan simpanan oleh rakyat jelata semua dan dengan ini kita harapkan benar-benar diinsafi oleh rakyat jelata semua dan mengambilnya dengan sikap dan cara yang positif, tak guna hanya pihak Kerajaan membuat dasar, membuat apa-apa penentuan, tetapi rakyat jelata sendiri tidak langsung faham ataupun insaf tentang langkah-langkah yang diambil itu ialah semata-mata bagi menyenangkan, memudahkan dan mempertingkatkan lagi taraf kehidupan mereka sehari-hari.

Kita harap dan kita menyeru kita semua sebagai rakyat jelata yang saya percaya bertanggungjawab perlulah menyahut baik langkah-langkah Kerajaan ini, dan seterusnya menentukan yang kita semua dapat dengan keupayaan kita sendiri, dengan kebolehan kita sendiri, walau sekecil mana sekalipun sama-sama menyumbangkan apa yang kita boleh, bagi memperkukuhkan keadaan negara kita ini, terutamanya daripada segi ekonomi yang mana kita sedang berbahas dalam bidang Anggaran Perbelanjaan yang secara langsung membabitkan ekonomi kita dan negara kita. Dalam perkara ini saya ingin menyatakan rasa tidak puas hati saya pada setengah golongan pihak swasta yang bermastautin di negara ini yang telah duduk berpuluh tahun telah dapat mengumpul, mengaut berpuluh-puluh million ringgit daripada negara ini, telah menjadi jutawan-jutawan yang terbesar di rantau ini, tetapi kita dengar lagi desus-desus ataupun desas-desas perasaan tidak puas hati mereka, tidak senang hati mereka tentang sistem dan dasar yang telahpun ditetapkan oleh Kerajaan.

Saya sendiri masih terdengar di telinga saya kata-kata yang begitu negatif yang telahpun dikeluarkan oleh orang-orang yang berkenaan ini, yang telah menjadi kaya-raya daripada hasil negara kita ini, sanggup mengeluarkan kata-kata negatif terhadap dasar Kerajaan yang selama hari ini telahpun melindungi mereka dan memberi banyak peluang sehinggakan mereka menjadi jutawan yang begitu mewah sekali. Tetapi mereka sanggup menyatakan dan mengeluarkan perasaan bawasanya kita tidak adil, Kerajaan tidak patut menentukan dasar-dasar yang semua kita telah terima sebagai rakyat jelata yang setia kepada negara, sehingga ada daripada setengah mereka itu yang langsung tak sanggup melabur balik wang yang berjuta telahpun dikumpulkan dari hasil negara ini, mereka sanggup mengeluarkan dan

melaburkan kepada negara-negara yang lain walhal inilah bumi pesaka yang telahpun membuat mereka begitu senang-lenang dan tiba masanya pula mereka sanggup mengutuk dasar Kerajaan kita dan bukan setakat itu, malah mengkempen pula kepada pelabur-pelabur asing dan seterusnya membawa duit ringgit Malaysia ini keluar untuk mereka melabur pula di tempat-tempat yang lain. Walaupun kita mengamalkan satu sistem ekonomi bebas, pada pendapat saya pihak Kerajaan juga patut memikirkan masalah keluarnya duit ringgit yang begitu banyak daripada negara kita ini yang mana ini boleh merosakkan pertumbuhan dan perkembangan ekonomi kita buat masa-masa muka.

Saya fikir sudah tiba masanya pihak Kerajaan memikirkan semula dasar kita, polisi kita terhadap mereka yang telah buat duit begitu banyak dalam negara kita ini dan sudah kaya-raya, takut pula keluar memindahkan harta pesaka mereka dan terus pula mengkempen memburuk-burukkan dasar kita. Saya fikir masanya sudah tiba, sudah lama sangat perkara ini berlaku dan Kerajaan mesti mencari jalan melalui undang-undang atau apa-apa syarat supaya dapat menyekat akan keluaran ringgit Malaysia dengan begitu banyak daripada mengalir keluar ke negara-negara lain dan itu juga menyebabkan mengapa di pasaran negara Malaysia ini amat kurang sekali, sampaikan Kerajaan terpaksa menyumbang beratus-ratus juta ringgit bagi memperkukuhkan ataupun menstabilkan ekonomi negara kita ini. Saya pasti dan saya dapat tahu bahawasanya wang ringgit yang dibawa keluar itu bukan sedikit, kalau takpun beratus juta, mungkin beribu juta keluar setiap masa dilaburkan di tempat yang lain dan ini melemah dan menjejaskan ekonomi kita.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi perkara dalam kita hendak menggalakkan pertumbuhan sektor swasta ini, saya ingin menyentuh

tentang dasar kadar faedah yang ditetapkan oleh Kerajaan di negara kita ini, iaitu berkenaan dengan simpanan tetap dan juga faedah yang dikenakan kepada kita yang meminjam duit daripada bank-bank. Kita sedar bahawasanya kadar faedah yang ditentukan oleh Kerajaan ini ada satu perhubungan yang terus-menerus dengan perkembangan ekonomi semasa dan pihak Kerajaan mesti realistik, mesti praktikal dalam menentukan kadar-kadar faedah yang ditetapkan dari masa ke semasa bagi menentukan agar keadaan kestabilan ekonomi kita ini tidak terjejas, oleh kerana kita boleh lihat betapa teruknya negara-negara industri seperti Amerika di awal-awal tahun 80an dengan satu kadar faedah yang begitu tinggi sekali yang telah menjahanamkan banyak syarikat-syarikat dan telahpun menyebabkan keadaan ekonomi yang kucar-kacir yang telah melambungkan lagi inflasi dan melambung tingkatan lagi juga taraf pengangguran dan sebagainya dengan keadaan kadar faedah yang begitu tak tentu hala. Kita perlu realistik dan praktikal dan menentukan agar faedah-faedah yang ditetapkan oleh Kerajaan kepada bank-bank yang berkenaan bagi pihak swasta untuk mendapatkan pinjaman itu di taraf dan di kadar yang berpatutan dan tidak mengikut selera ataupun mengikut keadaan-keadaan dan kadangkalanya tidak menguntungkan balik kita semua daripada jangka panjangnya.

Begitu juga bagi simpanan tetap, polisi Kerajaan patut lebih baik lagi, lebih berpandangan jauh lagi oleh kerana setengah-setengah negara yang lebih maju, malah yang serupa tarafnya dengan negara Malaysia mampu menentukan faedah yang lebih tinggi lagi daripada negara kita, mengapa pula kita tidak sanggup meningkatkan lagi sedikit taraf kadar faedah ini agar lebih banyak duit ringgit negara kita ini ditentukan tidak keluar daripada negara kita ini, malah dilabur balik ke negara kita ini melalui bank-bank tempatan.

Pada hasrat saya, Tuan Yang di-Pertua, ialah supaya Kerajaan lebih realistik, lebih praktikal dan lebih competitive lagi dalam menentukan dasar kadar faedah bagi menggalakkan pertumbuhan sektor swasta, di antara langkah-langkah yang lain yang telahpun disebut oleh Menteri Kewangan dalam pembentangan beliau di Dewan Rakyat dan Dewan Negara tidak lama dahulu.

Satu perkara juga yang saya fikirkan penting juga untuk disentuh pada ketika ini ialah berkenaan dengan pengenaan cukai ke atas pemindahan saham dalam Syarikat Harta Tanah. Ini pada hemat saya dan juga pada hemat ramai Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain dan juga umum menyatakan bahawasanya ada beberapa perkara yang tak begitu betul atau kurang memuaskan dalam pihak Kerajaan mengusulkan cukai ini, iaitu cukai ini mengenakan cukai 10% ke atas penjualan saham oleh sesebuah syarikat yang mempunyai tanah sebagai salah satu daripada hartanya. Ini amat mengelirukan sekali, oleh kerana di sini menyebut bahawasanya walaupun mana-mana syarikat itu mempunyai mungkin satu peratus sahaja asetnya yang terdiri daripada tanah, ianya juga dianggapkan sebagai syarikat yang mempunyai tanah ataupun, dengan izin, 'land based company'.

Contohnya, katalah sebuah bank, Chartered Bank katakan, syarikat ini sebenarnya bukan menguruskan harta benda tanah sebagai perniagannya, tetapi mengendalikan banking sebagai perniagaannya. Tetapi saya percaya Chartered Bank mempunyai tanah-tanah tertentu yang telahpun dibeli beberapa lama yang sudah bagi mendirikan rumah untuk pegawai-pegawainya, sebagai contohnya, iaitu merupakan percentage yang begitu kecil sekali daripada aset-aset yang kalau dikumpulkan, yang lebih besar lagi ialah dalam lain-lain tempat yang tertentu. Tetapi dalam Rang Undang-undang ini menyebut, sekiranya ianya terus diperikuti, ianya mengatakan juga

walaupun Chartered Bank hanya mempunyai sedikit sahaja tanah (land), ianya juga dianggapkan sebagai syarikat yang mempunyai tanah ataupun land based company.

Begitu juga mana-mana syarikat perindustrian, biasanya berindustri ini mesti kita minta atau kita beli tanah yang lebih luas untuk kegunaan buat ketika ini untuk kita hendak buat extension, dengan izin, pada masa akan datang. Maka biasanya mana-mana syarikat-syarikat perindustrian mempunyai tanah yang lebih daripada keperluannya buat masa yang tertentu tetapi itu bermakna syarikat ini bukannya mengendali perniagaan harta tanah tetapi ia mengeluarkan lain-lain hasil melalui perindustriannya. Tetapi oleh kerana ia mempunyai tanah yang lebih sedikit mengikut undang-undang ini ia pun juga telahpun dimasukkan dalam golongan "land base company", dengan izin.

Ini amat tidak memuaskan sekali dan akan menimbulkan banyak masalah dan kecurigaan dan tidak puas hati daripada umum dan kita dalam hasrat Kerajaan untuk menggalakkan pertumbuhan ekonomi, menggalakkan pihak swasta untuk lebih dinamis, lebih melabur duit, lebih mempergiatkan lagi kerja-kerja membangun syarikat-syarikat mereka, ini satu perkara yang pada fikiran saya "counter productive" dengan izin, ataupun balik ke belakang dan Kerajaan terpaksa saya fikir mengkaji semula Rang Undang-undang ini agar lebih sesuai ataupun berpatutan. Contohnya, sepatutnya syarikat yang hanya mempunyai tanah sebagai asetnya ataupun sebagai bidang perniagaan sahaja patut dikenakan cukai 10% ini, saya kira kalau itu dibuat oleh pihak Kerajaan akan dapat disambut dengan baik oleh rakyat jelata semua.

Mereka yang ditargetkan oleh Kerajaan sebagai pihak swasta yang diperlukan sama-sama dengan Kerajaan berganding bahu mempertingkatkan

lagi pembangunan dan ekonomi negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, itu perkara-perkara yang saya sentuh khusus berkenaan dengan Belanjawan ini yang telahpun dibentangkan oleh Menteri Kewangan yang saya fikir perlu diambil perhatian oleh Menteri dan Kerajaan yang berkenaan.

Buat mengakhiri ucapan saya ini, saya ingin hanya menyentuh seperkara lagi yang ada kena mengena dengan Belanjawan ini iaitu berkenaan dengan satu perkara yang saya fikir penting walaupun tidak ada kaitan secara direct dengan Belanjawan ini tetapi ada juga kaitannya iaitu berkenaan dengan pelajaran ataupun pendidikan kesihatan.

Akhir-akhir ini saya sendiri amat gembira melihat di TV dan radio, iklan-iklan berkenaan dengan cara-cara ataupun kekesanan untuk mencegah orang merokok dan ini pada saya satu perkara yang baharu dibuat oleh Kerajaan bagi mengurangkan dan tidak menggalakkan rakyat umum membuang ringgit, membuang duit, membeli rokok sampai merosakkan kesihatan mereka. Kita semua tahu dalam iklan tersebut dalam radio kita dengar hari-hari sebanyak \$2 juta sehari dibelanjakan oleh pembeli rokok. Kalau \$30 × 365 hari, Ahli-ahli Yang Berhormat dan Tuan Yang di-Pertua tentu dapat melihat berapa banyakkah duit yang telah hangus begitu sahaja digunakan untuk membeli rokok dan dibakar begitu sahaja. Selain daripada kita membuang duit dengan keadaan ekonomi yang tidak baik dan kita dinasihatkan supaya berjimat cermat, rasanya sudah tiba masanya kita melihat daripada segi ini untuk kita mengurangkan rokok, agar kesihatan kita lebih terjamin, duit kita dapat diselamatkan dan kita semua akan mendapat satu keadaan yang lebih baik dan lebih nyaman dan lebih sempurna bagi semua kita.

Dan saya ingin juga menyoal oleh

kerana saya tidak lihat di mana-mana buku yang telah dibekalkan kepada kita tentang berapa banyakkah peruntukan yang dikhaskan ataupun ditentukan bagi pelajaran ataupun pendidikan kesihatan kepada umum, kepada murid-murid sekolah yang maha penting, saya tidak nampak Belanjawannya dalam mana-mana buku ataupun "phamplet" yang telah dibekalkan kepada kita. Saya ingin tahulah daripada Menteri yang berkenaan berapakah jumlah peruntukan yang diberi khusus kepada pelajaran kesihatan kepada umum dan kepada murid-murid sekolah yang berkenaan. Dan yang ada kena mengena juga dengan merokok ini juga berkenaan dengan masalah kita, musuh pertama iaitu dadah yang mana juga saya tidak dapat lihat peruntukannya sebanyak manakah Kerajaan akan membelanjakan untuk memerangi dadah.

Oleh kerana saya percayalah dengan menyerit sahaja, dengan pameran sahaja tidak mencukupi bagi kita hendak menghapuskan dadah. Saya baharu-baharu ini dapat peluang melawat ke Amerika Syarikat atas jemputan Kerajaan Amerika Syarikat dan masa itu saya dapat berpeluang juga melawat beberapa pusat pemulihan dadah. Saya amat tertarik hati sekali bahawasanya cara penerimaan orang-orang Amerika sekarang ini terhadap dadah sudah berubah sedikit iaitu pentingnya pelajaran kesihatan daripada peringkat yang terawal-awal sekali ke peringkat yang tertinggi-tinggi sekali sebagai "prevention" ataupun pencegahan kepada penagihan dadah dan mereka memang mempunyai peruntukan yang besar bagi maksud tersebut.

Maka saya harap jugalah pihak Kerajaan akan dapat menimbangkan agar dasar kita juga perlukan mendidik anak-anak muda kita terutamanya dalam masalah kesihatan ini agar suatu peruntukan yang mencukupi juga dikhaskan, diperuntukkan bagi tujuan mendidik anak-anak kita dengan

pengajaran kesihatan agar permasalahan dadah dapat dikurangkan buat masa-masa yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana saya ingin habis sebelum pukul 7.00 sebab saya tidak menyambung ucapan saya pada minggu hadapan, saya sudah dengan ucapan berbanyak-banyak terima kasih di atas peluang ini dan saya sekali lagi menyokong penuh dasar perbelanjaan ataupun Rang Undang-undang Perbekalan 1985 yang telah dibentangkan pada hari Isnin yang lalu. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Nasir bin Haji Manap.

6.48 ptg.

Tuan Nasir bin Haji Manap: Tuan Yang di-Pertua, saya berdiri di sini bersama-sama dengan rakan-rakan yang lalu menyokong mengenai Rang Undang-undang Perbekalan bagi tahun 1985.

Tuan Yang di-Pertua, di samping menyokong Rang Undang-undang yang telah dibentangkan, saya amat berbesar hati dan mengucapkan tahniah kepada Menteri Kewangan berhubung dengan kadar duti barang-barang yang dibawa masuk oleh penompang-penompang ke negara ini dikenakan sebanyak 50% bagi barang-barang yang bukan barang-barang perniagaan kecuali kenderaan bermotor, minuman keras dan rokok dengan kadar minima yang ditentukan.

Atas pelaksanaan Rang Undang-undang ini banyak implikasi-implikasinya kepada rakyat di negara kita ini khasnya dan telah dapat dikesankan.

Satu di antaranya peniaga-peniaga yang berniaga khususnya di Johor Bharu dan di tempat-tempat lain agak berasa gembira atas perniagaan mereka kerana sebahagian besar daripada orang ramai di masa-masa yang lalu membeli barang-barang di negara jiran,

tetapi sekarang telah membeli barang-barang di kedai-kedai seperti bandar Johor Bharu dan lain-lain bandar.

Dengan adanya satu sekatan atau dikenakan duti sebanyak 50% ini agak peniaga-peniaga di tempat-tempat yang saya nyatakan tadi, perniagaan mereka agak lebih baik daripada sebelum kadar duti yang dikuatkuasakan itu. Dan selain daripada itu tidak lagi mencerminkan kepada rakyat di negara kita ini kononnya di negara jiran yang berhampiran, barang-barang mereka seperti kain baju, buah-buahan dan lain-lainnya agak murah. Jadi dengan adanya langkah yang dijalankan ini maka wang negara kita tidak banyak lagi mengalir ke luar ke negara jiran.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu, walaupun ada di antara rakan-rakan yang menyebutkan sama ada pada hari ini atau pada masa yang lalu berhubung dengan Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan yang khusus bagi menitikberatkan pembasmian kemiskinan dan penyusunan semula masyarakat.

Dalam menentukan kaedah ini, maka saya cuma mengambil perhatian daripada aspek-aspek yang lain apa yang diperkatakan oleh rakan-rakan berhubung dengan pembahagian harta, penempatan bagi tempat-tempat kediaman yang agak benda ini telah dilaungkan beberapa masa yang lalu sehingga di saat ini bagi mendapatkan rakyat khususnya yang berpendapatan rendah bagi kemudahan asas iaitu bekalan api, air dan sebagainya.

Dalam masalah ini, maka perhatian yang agak ditumpukan oleh saya berhubung dengan tempat kediaman orang ramai di dalam bandar-bandar khususnya di Kuala Lumpur ataupun di lain-lain bandar.

Memang tidak syak lagi kita tahu penghijrahan rakyat daripada luar bandar ke dalam bandar ini khasnya Kuala Lumpur untuk, mereka sama ada mencari pekerjaan dan sebagainya,

maka selalu diperkatakan rumah-rumah haram telah banyak dibuat oleh rakyat yang berpendapatan rendah.

Di sini saya ingin menekankan walaupun telah berpuluh tahun, walaupun telah banyak rumah-rumah yang telah disediakan oleh pihak Kerajaan atau pihak swasta, barangkali kalau asas-asas yang saya perhatikan itu tidak diubah suai atau tidak dibetulkan dari semasa ke semasa, maka orang ramai yang berpendapatan rendah agak sukar mendapat rumah kediaman sendiri walaupun dikatakan rumah murah.

Di dalam perhatian saya perkara yang penting sekali sekarangpun telah rakyat menerima. Mereka boleh mendiami rumah-rumah pangsa sama ada yang berharga murah atau sederhana. Jadi oleh sebab rakyat dalam bandar ini khasnya telah menerima rumah pangsa, maksud saya sebahagian besar daripada rakyat telah menerima tempat kediaman mereka rumah pangsa, maka sekarang telah sampai masanya sama ada pihak Kerajaan ataupun swasta, khususnya pihak Kerajaan tidak lagi menitikberatkan untuk pembinaan rumah-rumah murah yang satu tingkat.

Maka mulai dari sekarang, Kerajaan patut mendirikan rumah-rumah pangsa sekurang-kurangnya empat tingkat, yang kalau kita kira daripada tingkat bawah sudah 5 tingkat. Ini akan mengurangkan keluasan tanah tetapi membanyakkan unit-unit rumah yang boleh didiami oleh masyarakat. Sebagai contoh, katakanlah kalau kita membina rumah satu tingkat yang banyaknya 100 unit, tetapi apabila kita buat rumah pangsa empat tingkat atau pada asasnya lima tingkat, sudah menjadi 500 unit. Jadi dengan adanya penerimaan rakyat menduduki rumah flats dan jika Kerajaan membuat rumah flats sekarang, maka saya rasa agak lebih cepat lagi rakyat yang mendiami rumah-rumah haram itu dapat mereka mendiami rumah sendiri yang didirikan

oleh pihak Kerajaan.

Selain daripada itu pihak Kerajaan boleh mengarahkan kepada pihak-pihak swasta yang hendak mendirikan taman-taman perumahan mereka, maka Kerajaan Negeri dan sebagainya boleh memberikan syarat bahawa mereka mestilah mendirikan rumah-rumah murah yang agak boleh dibeli oleh orang ramai yang pendapatan mereka sekeluarga agak \$1,000 ke bawah, sama ada yang berharga \$25,000 atau \$30,000 dan sebagainya.

Saya rasa benda ini perlu dibuat dari sekarang tetapi yang penting sekali di antara perkara-perkara yang saya jelaskan tadi agak pemberian dan cara Kerajaan menempatkan rakyat yang hendak mendapat rumah itu agak tidak akan menghabiskan atau tidak akan menyelesaikan masalah perumahan. Misalnya apabila mereka ataupun Kerajaan membuat rumah sama ada rumah flats dan sebagainya dan ia tahu di kawasan yang berhampiran dengan rumah ataupun rumah yang dibuat itu ada beribu-ribu setinggan yang tidak ada rumah. Dibuatnya dalam 400 – 500 unit, tetapi dikeluarkan borang

beberapa ribu dan banyak orang luar daripada tempat itu mengambil borang. Katalah di tempat itu ada 500 setinggan, mungkin yang dapat dalam 100 sahaja yang lain daripada luar tempat itu. Kalau bentuk yang begini sampai bilapun untuk mengelakkan ataupun menghapuskan rumah-rumah haram ini tidak berjaga.

Maka saya mencadangkan kepada pihak yang berkenaan supaya sebarang pelaksanaan atau mendirikan rumah-rumah khususnya untuk memberikan kepada rakyat yang berpendapatan rendah, maka mestilah dibuat kajian berapa ramai keluarga yang berhampiran ditempat rumah yang akan didirikan.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat boleh menyambung ucapan pada hari Isnin.

Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang, hari Isnin, 10hb Disember, 1984.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.00 malam.